Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 493
Vineri 16 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

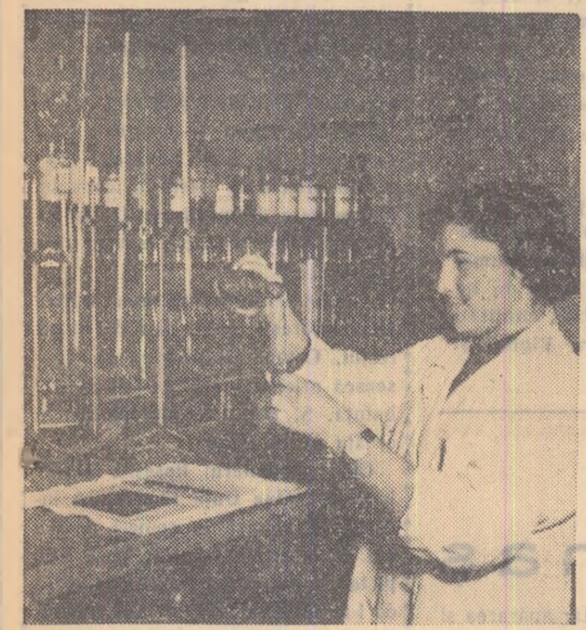
ÎN ACESTE ZILE

La uzinele „Vasile Roaită"

De la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală pleacă zilnic spre unitățile agricole socialiste zeci de mașini agricole. In fotografie: lăcătușii-montatori Ion Rădulescu și Ion Dumitru fac ultimele verificări unei mașini de semănat cereale.

La G. A. S. Odobești

In laboratorul oenologic al gospodăriei de stat Odobești — raionul Focșani — se controlează cu regularitate concentrația în alcool a vinurilor din noua recoltă.

La adunarea generală a colectiviștilor din Bascov

De cînd începuse adunarea, Gh. Constantinescu asculta atent darea de seamă prezentată de Gh. Bostan, președintele gospodăriei colective din Bascov. Colectivist harnic, Constantinescu se bucura pentru că i se pomenise numele ca fruntaș și că se spusese acolo, în adunare, că el a primit drept răsplată pentru munca din gospodărie în afara sumei de 5.376 lei, 3.592 kg porumb, 1.792 kg cartofi, 312 kg grîu, 1.150 kg fîn, 981 kg varză precum și însemnate cantități de ceapă, fasole, țuică, ovăz.

Alături de fruntași, darea de seamă pomenise și de colectiviști ca Dumitru Petre, Gh. Poșircă, Marin Popescu, care se cam codiseră la muncă, încurcînd lucrurile în gospodărie. Faptul acesta îl nemulțumea. Cînd au început discuțiile, Gheorghe Constantinescu a cerut primul cuvîntul, arătînd că consiliul de conducere nu și-a făcut pe deplin datoria, n-a ajutat în muncă pe cei codași ca să ajungă la nivelul fruntașilor.

— Munca cu oamenii trebuie să stea în atenția viitorului consiliu de conducere, a accentuat el.

În cel de al treilea an de existență, s-a arătat în raport, gospodăria colectivă din Bascov, aplicînd cu strictețe metodele agrotehnice avansate, a realizat 1.250 kg grîu la ha, 1.300 kg ovăz la ha, 3.800 kg porumb la ha etc. Este drept că la unele culturi ca grîu, cartofi, pepeni, recoltele ar fi putut fi mult mai mari, dacă în anumite perioade s-ar fi muncit mai cu temei. În darea de seamă s-a mai arătat un lucru bun, anume că din cele 8.418 zile-muncă planificate în 1958, s-au consumat numai 6.287. De asemenea, în 1958 gospodăria și-a întărit sectorul zootehnic cu încă 8 vaci. Bine îngrijite, ele au dat o producție de 2.046 litri lapte pe cap de vacă furajată. Pentru hrana animalelor pe timp de iarnă, s-au insilozat peste 80.000 kg furaje. Atît produsele fermelor, cît și cele peste 100.000 kg zarzavaturi obținute în anul 1958, au adus gospodăriei un frumos venit, care a dat posibilitatea împărțirii de avansuri în bani, la sfîrșitul anului dîndu-se la fiecare zi-muncă cîte 12 lei în afară de produse în natură.

De la vorbe, la fapte

Am asistat la trei zile după dezbaterile adunării generale la cîteva ședințe restrînse ale colectiviștilor. Tov. N. Florică de la grădina de zarzavat spunea: „Dacă vreți să avem 20.000 lei pînă în aprilie, să ne apucăm de făcut răsadnițe". Și discuția a pornit de la materialele și fondurile necesare, ajungîndu-se la alegerea terenurilor pentru grădinărie. Pe urmă colectiviștii au plecat în lunca Argeșului pentru a măsura locurile în vederea folosinței terenului gospodăriei, așa după cum aprobase adunarea generală. În afară de cele 14 ha puse cu grîu de toamnă, s-au destinat pentru porumb 20 ha, 5 hectare pentru lucernă, 4 hectare pentru porumb siloz, 4 cu trifoi, 5 ha pentru cartofi etc.

Hotărîrile adunării generale au început așadar să fie traduse în viață din chiar primele zile după ședință.

DAN BITICA

REGIUNEA BUCUREȘTI poate produce mai multă sfeclă de zahăr și floarea-soarelui

• Suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui va crește în 1959 cu 51.400 ha • Trebuie acordată mai multă atenție agrotehnicii • ***Se va mări suprafața irigată***

Problema creșterii producției de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, are o deosebită și actuală importanță, pentru economia țării noastre. De aceea, s-a și pus accentul pe sporirea volumului producției acestor culturi la Plenara C. C. al P. M. R. din 26—28 noiembrie 1958. Spre a afla ce posibilități există în regiunea București pentru dezvoltarea culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui și ce măsuri s-au luat în acest scop, ne-am adresat șefului serviciului agriculturii din secția agricolă a sfatului popular regional București, tov. ing. FLORIAN CONSTANTINESCU. Am vrut să aflăm mai întîi dacă există posibilități pentru realizarea producțiilor medii preconizate.

— In regiunea București, condițiile agroclimatice sînt deosebit de favorabile culturii de floarea-soarelui, putîndu-se asigura cu ușurință o producție medie pe regiune de 1.500—1.800 kg la ha și chiar mai mult. Gospodăriile agricole colective din comuna Crucea și „N. Bălcescu" din raionul Călărași au recoltat anul trecut în medie 1.600 kg floarea-soarelui la ha pe o suprafață de 100 și respectiv 41 ha; gospodăria agricolă colectivă din comuna Bărcănești, raionul Urziceni, a obținut 2.100 kg la hectar de pe 251 ha., iar gospodăria colectivă Alexeni, același raion, a întrecut acest rezultat, realizînd o medie de 2.300 kg la ha de pe o suprafață de 60 ha.

Și pentru sfecla de zahăr există condiții favorabile, cele 22.000 kg la ha recoltate cu toată seceta, de gospodăria colectivă din Socoale (comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași) fiind un argument puternic în această privință. In condiții normale producția de sfeclă de zahăr poate crește în regiune la 25—30.000 kg la ha. Nu trebuie să trecem cu vederea faptul că numeroasele ape ce brăzdează regiunea, printre care și Dunărea, dau putința extinderii irigării culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui și deci obținerii unor producții cu mult mai mari.

— Am văzut deci că există condiții favorabile pentru aceste două culturi. Ce măsuri s-au luat sau se vor lua pentru ca în anul acesta și următorii producția totală pe regiune să crească?

— Producția totală poate crește prin extinderea suprafețelor cultivate. S-a prevăzut ca în 1959 să se mărească suprafața ocupată cu floarea-soarelui de la 60.000 ha cît s-a însămînțat în 1958, la 98.400 ha, iar cea cu sfeclă de zahăr, de la 17.000 ha la 30.000 ha. Pentru a se obține însă bune rezultate este necesar ca terenurile ce vor fi cultivate cu aceste plante să fie identificate din vreme și să se facă contracte cu posesorii lor. Din păcate în raioanele Zimnicea, Brănești, Lehliu, Snagov, munca de identificare a terenurilor și de contractare a rămas în urmă. E necesar deci să se intensifice aceste acțiuni, arătîndu-se producătorilor avantajele ce decurg din contractarea culturilor respective.

A doua cale — și cea mai importantă — pentru creșterea producției globale de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui constă în sporirea recoltei la hectar. Pentru aceasta e necesară o muncă mai vie de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate și a rezultatelor obținute prin aplicarea lor. Am avut cazuri în regiunea noastră, cînd producția medie a depășit 80.000 kg la ha la sfeclă de zahăr și 4.000 kg la ha la floarea-soarelui. Cît de mici par în comparație cu ele, rezultatele obținute într-o serie de raioane ca Videle, Olteni, Brănești și altele, unde mai dăinuie încă unele practici înapoiate, dăunătoare. In comunele acestor raioane se mai găsesc cultivatori care ard gunoiul, fac arături superficiale, seamănă cu mîna etc. Datoria noastră, a tuturor specialiștilor din agricultura regiunii este să luptăm pentru aplicarea celor mai potrivite măsuri agrotehnice, pentru semănatul la timp, pentru folosirea gunoiului de grajd etc. In regiune avem mari resurse de gunoi de grajd. Cu ele am putea îngrășa la fiecare 2—3 ani peste 120.000 ha de teren. Avem de asemenea, la dispoziție însemnte cantități de îngrășăminte chimice. Trebuie să-i convingem pe țăranii muncitori să le folosească pe scară cît mai largă, să popularizăm mai mult avantajele pe care le au cultivatorii prin folosirea unor soiuri valoroase, cum este, de pildă, soiul VNIIMK la floarea-soarelui ș.a.m.d.

— Pînă acum n-ați pomenit decît în treacăt de irigarea culturilor. S-a luat vreo măsură în această privință?

— Desigur. Așa cum am arătat mai sus, avem mari posibilități de irigare în regiunea noastră. Irigarea are pentru noi o însemnătate deosebită. Anul trecut am pierdut o mare parte din recoltă datorită secetei. Ținînd seama de această experiență, în acest an culturile irigate vor fi extinse la 2.400 ha la sfecla de zahăr, îndeosebi în raioanele Călărași, Giurgiu, Oltenița, Turnu Măgurele și Zimnicea. Sperăm să obținem de pe această suprafață o medie de 30—40 tone sfeclă de zahăr la ha. La floarea-soarelui irigarea se va face în mai mică măsură. Pentru viitor însă va fi necesar să prevedem extinderea suprafețelor irigate, garantînd astfel obținerea unor recolte cît mai bogate, de pe suprafețe cît mai mari.

Noi ogoare unite

În comuna ORLAT

Omul care îmi vorbea despre întovărășirea agricolă din Orlat, arăta de fapt aceleași lucruri pe care orice țăran întovărășit din oricare altă comună din regiunea Stalin le poate arăta. Anume, că pe tarlalele unite, unde mașinile și tractoarele pot fi folosite mai bine, unde oamenii pot aplica regulile agrotehnice cu mai mult folos, munca este mai spornică — recoltele sînt mai bogate și hambarele mai pline.

Lucrul acesta, îmi spunea tov. Petre Poplăceanu, secretarul întovărășirii agricole din Orlat, l-au văzut în anul care a trecut și mulți țărani muncitori din această comună. Pe concret? Iată, întovărășirea de care este vorba a scos la hectar 2.300 kg. grîu, 18.000 kg. cartofi, 2.600 kg. porumb boabe — producții care au întrecut cu 400-500 kg. la hectar pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

— N-a mai fost nevoie de vorbe, mărturisea tov. Poplăceanu. Azi unul, mîine altul, așa s-au adunat la întovărășire alte 63 de cereri de înscriere.

Este drept că în prezent suprafața de teren adusă de membrii întovărășirii din Orlat nu ajunge la 70 de hectare, dar cum comuna este situată la poale de munte, se înțelege că țăranii muncitori de aici nu dețin suprafețe arabile ca cei de la șes.

Principalul lucru este însă că orlătenii s-au convins de superioritatea muncii în comun, în întovărășire, și au venit acum în număr mare alături de vechii membri ai întovărășirii. Mulți dintre ei au adus în întovărășire tot pămîntul. Așa, bunăoară, Ion Butezan s-a înscris cu 2,75 hectare, Vasile Sandea cu 2,75 hectare, Gheorghe Părău cu 1,20 hectare, pilda lor fiind urmată de mulți alții.

Noi ogoare unite la Orlat sau oriunde, înseamnă îngroșarea rîndurilor celor care au pornit pe drumul îndestulării traiului lor — al muncii laolaltă, al recoltelor și veniturilor sporite; pe drumul vieții noi.

R. S.

Cînd se trimit la reparat tractoare descompletate

Centrul mecanic Sibiu are planificat a repara 80 de tractoare și 60 de motoare. Acest utilaj este trimis la C. M. Sibiu de către unele S. M. T.-uri și gospodării de stat din regiunile Stalin, Craiova și Hunedoara. In general (cu unele mici excepții) tractoarele au fost afluite (trimise) centrului mecanic spre reparare. Prin strădania vrednicilor lucrători de aici pînă în zilele trecute din planul de 300 de echivalenți pentru perioada de iarnă, fuseseră realizați peste 100, aproape 35 la sută din numărul tractoarelor și motoarelor planificate. Reparațiile de iarnă trebuie terminate aici pînă la 20 februarie. Directorul centrului mecanic tov. ing. Balazs Bela, și șeful producției, tov. ing. Cazan Marcel, spun însă că planul se va realiza cu greu în termenul propus, deoarece unele unități trimit spre reparare tractoare incomplete.

Intr-adevăr, ceea ce frînează mult ritmul executării reparațiilor la centrul mecanic Sibiu, este faptul că nu toate unitățile au înțeles să aducă tractoarele așa cum au ieșit din brazdă, ci le-au trimis cu mari lipsuri de piese. Gospodăriile de stat Netuș, Nocrich și Cisnădie din regiunea Stalin, bunăoară, au trimis cîte un tractor I.A.R. descompletat. De asemenea gospodăria de stat Gîrla Mare din regiunea Craiova, a predat un tractor KD, care la prima vedere a trecut examenul corpului de control din centrul mecanic, dar, după ce a fost introdus în reparație, la demontare s-a constatat că tractorul fusese trimis spre reparare cu multe organe interne lipsă.

Pe bună dreptate, tovarășii de la acest centru mecanic, aflîndu-se în situații ca cele de mai sus, au toate motivele să nu fie prea optimiști în ce privește realizarea planului de reparații de iarnă la termenul planificat.

Față de cele de mai sus, se impune ca pe viitor conducerile unităților să-și respecte îndatoririle cu privire la afluirea tractoarelor în centrele mecanice. Prin trimiterea în centre mecanice a unor tractoare descompletate se va pierde mult timp cu completarea lipsurilor și apoi cu reparația propriu zisă. In plus, costul reparării va fi mult încărcat. De aceea, organele de control ale centrelor mecanice au datoria să fie cît mai vigilente la primirea tractoarelor și motoarelor trimise pentru reparații.

I. LEȘEANU

Grăbesc pregătirile

Mecanizatorii de la S.M.T. Aiud, regiunea Cluj, și-au îndeplinit cu succes prevederile planului de producție pe anul trecut. Astfel, planul a fost depășit cu 5,8 la sută.

Pentru ca și în acest an să obțină rezultate de seamă — mai ales că suprafețele unităților agricole cooperatiste sînt în continuă creștere — mecanizatorii zoresc în aceste zile pregătirea utilajului necesar muncilor de primăvară. Încă din primele zile ale noului an, au și ieșit din reparație un număr de 5 tractoare și alt utilaj agricol.

ROȘU ARTIMON
corespondent

Pentru reducerea prețului de cost al laptelui

CONDIȚIILE SÎNT ACELEAȘI — REZULTATELE DIFERĂ

Dacă tovarășii din conducerea multor gospodării agricole de stat ar pune mîna pe condei și ar calcula contribuția fiecărui element de cheltuieli la formarea prețului de cost al laptelui, ei ar găsi însemnate posibilități de reducere a costului acestuia. Rezultatele ar răsplăti cu prisosință eforturile depuse. Fiecare litru de lapte s-ar obține la un cost de producție mai mic, iar beneficiile ar crește spre folosul atît al gospodăriilor și statului cît și al consumatorilor.

Ca să explic cele spuse aici mă voi opri asupra gospodăriilor agricole de stat Pecineaga și Peștera. Ambele, fiind situate în stepa dobrogeană, dispun de aceleași condiții naturale. Nici în privința situației tehnico-economice a celor două unități nu există vreo deosebire care să ducă prin ea însăși la rezultate diferite în producție. Mă îndreptățește să afirm acest lucru însăși planificarea prețului de cost. Gospodăriei de stat Pecineaga i s-a dat sarcina de a produce litrul de lapte la un preț de cost care e cu numai 2 bani mai mare decît costul pe care trebuie să-l obțină unitatea din Peștera.

După cum vom vedea însă la aceleași posibilități s-au obținut rezultate diferite. Explicația trebuie căutată în modul de exploatare a resurselor ce au stat la îndemîna fiecărei unități.

Gospodăriile din Pecineaga și Peștera au îndeplinit planul producției globale la lapte în procent de 115,4 și 108,6 la sută. Prima gospodărie a realizat, așadar, o depășire mai mare. Ea și a depășit și planul de livrări cu aproape 15 procente.

In aprecierea activității unei gospodării agricole de stat, îndeplinirea planului producției globale este, fără îndoială, un indicator de bază. Tot atît de important este însă și indicele preț de cost. Gospodăria de stat Pecineaga a obținut hectolitrul de lapte la un preț de cost de 115 lei. Cu 9 lei mai mult decît fusese planificat. In cealaltă unitate, costul hectolitrului de lapte a fost realizat la 89 de lei. Cu 15 lei sub sarcina de plan.

Să vedem cum de s-a ajuns la rezultate atît de diferite. Trebuie spus din capul locului că în gospodăria de stat Pecineaga cheltuielile zilnice pe cap de animal furajat sînt mai mici cu 1,63 lei decît la Peștera. Din compararea acestor cheltuieli cu prețul de cost se poate trage concluzia că ultima unitate a avut, raportat la întregul efectiv, un procent mai mare de animale în lactație și a obținut o producție mai bună pe cap de vacă mulsă. De aici se desprinde un prim învățămînt. Ca învățămîntul acesta să fie cît mai clar să apelăm din nou la cifre. La Peștera o vacă a consumat 10 unități nutritive pe zi; la Pecineaga doar 8,14. Aparent, situația este mai bună în a doua gospodărie. Raportată însă la producția de lapte, situația se inversează: gospodăria din Pecineaga a obținut un hectolitru de lapte cu 121,3, unități nutritive iar cea din Peștera cu numai 98,3 unități. In consumul de furaje pe unitatea de produse se află o primă explicație a deosebirii între prețurile de cost realizate de cele două gospodării. Dar problema furajelor nu se oprește aici. Ele au adăugat fiecărui hectolitru de lapte o valoare de 45,70 lei în gospodăria de stat Peștera și 67,10 lei în gospodăria din Pecineaga, înregistrîndu-se în prima unitate o reducere cu aproape 4 lei, și-n a doua o depășire cu peste 5 lei, a cheltuielilor planificate pentru furaje. La această stare de lucruri au dus consumul de unități nutritive despre care am mai vorbit și prețul de cost al furajelor. După cum se știe vara este perioadă de vîrf în producția de lapte. In această perioadă masa verde a constituit hrana de bază a vacilor. Tona de masă verde a fost produsă la prețul de 30,20 lei în gospodăria Peștera și cu 82,10 lei la Pecineaga. Nu mai este, cred, nevoie de explicații pentru a se înțelege limpede că furajele produse scump și consumul exagerat de unități nutritive sînt principala cauză a costului ridicat al laptelui în ultima gospodărie.

Față de 35,6 lei cît era în plan, salariile contribuie cu 19,8 lei la formarea prețului de cost al hectolitrului de lapte produs la Pecineaga. Aceasta arată că-n ultimul an productivitatea muncii îngrijitorilor de animale a crescut considerabil. Dacă productivitatea muncii îngrijitorilor ar fi rămas la nivelul planificat, beneficiul gospodăriei ar fi scăzut de la 17 lei la hectolitrul de lapte la mai puțin de 2 lei. La gospodăria de stat Peștera productivitatea muncii în fermă este ceva mai mică, salariile îngrijitorilor incluzînd în prețul de cost al fiecărui hectolitru de lapte cîte 24,65 lei. Prin introducerea pe scară largă a micii mecanizări consumul de muncă vie poate fi mult redus. Totodată va scădea, bineînțeles, și consumul total de muncă vie pe unitatea de produs.

Cheltuielile generale constituie un alt element al prețului de cost ce se cere măcar amintit. Deși Pecineaga are o fermă ce întrece cu peste 100 de capete efectivul de taurine pe care-l posedă gospodăria din Peștera, cheltuielile generale fac să crească prețul de cost al hectolitrului de lapte cu 20,89 de lei în prima unitate și cu numai 9,48 lei în a doua. Prima a depășit iar a doua a redus cu circa 3

M. CALIANU

(Continuare în pag. 3-a)

Creșterea și îngrijirea tineretului taurin în timpul iernii

Una din cauzele productivității scăzute a raselor de taurine din țara noastră, este și creșterea necorespunzătoare a tineretului. Dacă vara condițiile specifice sezonului (pășunatul, mișcarea în aer liber), fac să treacă neobservate unele deficiențe de creștere, iarna însă aceste lipsuri și efectele lor sînt cu atît mai mari cu cît condițiile de creștere sînt mai necorespunzătoare.

Pe timpul iernii tineretul taurin trebuie întreținut în adăposturi curate, spațioase, uscate și luminoase.

În zilele fără viscol sau ger, tineretul taurin trebuie scos afară la plimbare cîteva ore pe zi. Plimbarea zilnică a vițeilor le mărește pofta de mîncare și-i face mai rezistenți la frig și îmbolnăviri ceea ce contribuie la dezvoltarea lor normală și armonioasă. O atenție deosebită se va acorda, iarna, curățeniei corporale a vițeilor și a adăposturilor. Adăposturile trebuiesc curățite și aerisite prin deschiderea ferestrelor; în zilele mai calde se vor deschide și ușile.

Mare atenție trebuie acordată hrănirii tineretului în timpul iernii. În hrana acestuia vor intra fînurile de cea mai bună calitate (fînul de lucernă sau trifoi) nutrețul murat, sfecla furajeră, uruieli, tărîțe, șroturi și săruri minerale. Nu mai puțină grijă trebuie acordată igienii suptului și alăptării vițeilor în cazul cînd se practică alăptarea artificială la găleată sau biberon. Se știe că datorită frigului, laptele se răcește imediat după muls. Uneori din lipsă de utilaj sau din comoditate laptele este administrat rece vițeilor fără a mai fi încălzit. Acest lucru provoacă grave îmbolnăviri gastro-intestinale, fiind principala cauză a diareei vițeilor. Atunci cînd vițeii primesc lapte smîntînit sau cînd laptele nu este dat imediat după muls el trebuie încălzit înainte de alăptare și readus la temperatura de 36—38° C. În rest, trebuie respectate aceleași reguli privind igiena vaselor, igiena ugerului, normele de consum etc.

Zilnic se va controla starea sănătății și buna dispoziție a animalelor. Vițeii care nu au poftă de mîncare și sînt abătuți, trebuie izolați imediat și dați sub supravegherea tehnicianului sau a medicului veterinar. Respectarea acestor cîteva condiții, asigură o creștere și dezvoltare normală a tineretului taurin și obținerea unor animale sănătoase, frumos conformate și capabile să dea producți ridicate.

Ing. zootehnist V. TEMIȘANU
Institutul Agronomic București

LA FLOAREA-SOARELUI

Producții de 3.000 kg la ha

Una din unitățile fruntașe în obținerea de producții mari este și gospodăria agricolă de stat Grabăț din regiunea Timișoara. Această gospodărie deține un puternic sector zootehnic cu rezultate ce sînt cunoscute în întreaga țară. Dar, pe lîngă sectorul zootehnic, gospodăria se ocupă intens și cu cultura cerealelor și a altor plante.

Anul trecut gospodăria a însămînțat 60 de ha cu floarea-soarelui. La secția Grabăț s-au obținut în medie 3.000 de kg la ha, iar la o altă secție, cea din Comloș, 2.033 de kg. De ce în aceleași condiții de climă și sol s-au obținut la ha producții atît de deosebite? La secția Grabăț s-a aplicat întreg complexul de lucrări agrotehnice la cultura florii-soarelui; la secția Comloș, însă, regulile agrotehnice s-au aplicat doar în parte.

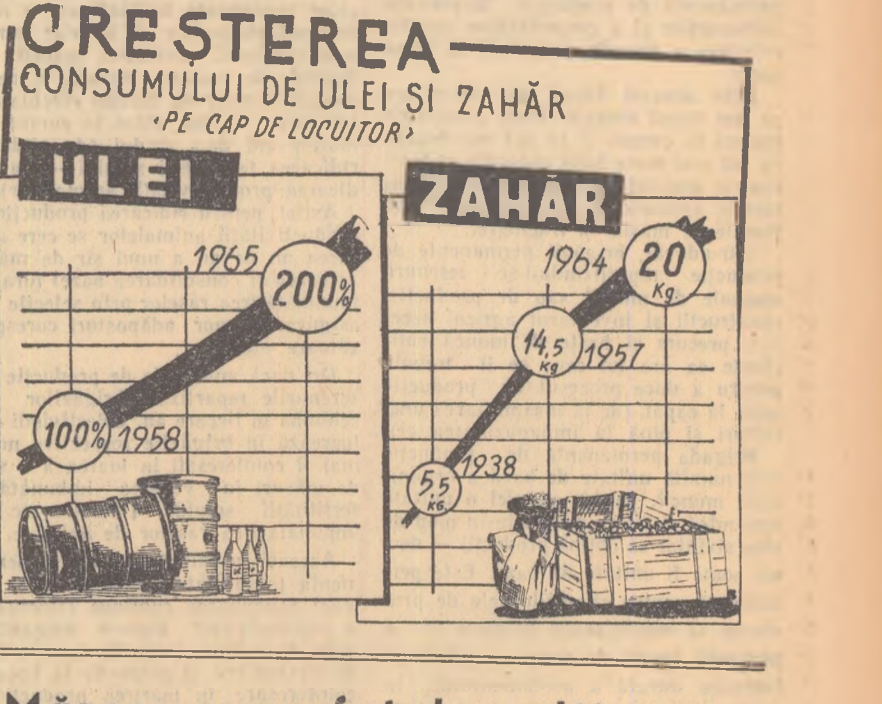
An de an, gospodăria Grabăț a acordat florii-soarelui un loc important în asolament fiind însămînțată după păioase, care părăsesc terenul de vreme. La secția Grabăț s-a executat anul trecut următorul ciclu de lucrări: arătură de vară la adîncimea de 18—20 de cm, urmată în toamnă de o arătură și mai adîncă, la 26—28 de cm. Primăvara înaintea discuitului pe teren au fost împrăștiate superfosfat și sare potasică. Însămînțarea s-a făcut între 5—7 aprilie, cînd pe teren au putut intra mașinile ce executau această lucrare. Semănatul s-a făcut cu semănătoarea sovietică S. K. G. la o distanță de 60 de cm între rînduri și la 30—40 de cm pe rînd. În felul acesta s-a asigurat circa 45—50.000 de fire la hectar. După 3—4 zile de la însămînțare s-a grăpat terenul cu o grapă reglabilă, perpendicular pe direcția rîndurilor. Cînd plantele aveau tulpină ierboasă și o înălțime de 8—10 cm s-a trecut pe teren cu sapa rotativă care a mers paralel cu rîndurile. Lucrările de întreținere s-au executat mecanic.

Prașilele au fost executate ori de cîte ori a fost nevoie. Astfel, în cultură n-au existat buruieni care să împartă cu plantele de floarea-soarelui apa și substanțele nutritive din pămînt, iar terenul a fost menținut afînat fapt ce a împiedicat evaporarea. O altă lucrare ce s-a executat la floarea-soarelui a fost și polenizarea cu ajutorul albinelor.

Aplicînd aceste metode secția Grabăț a obținut după cum am mai arătat 3.000 de kg de floarea-soarelui la hectar.

Pentru a traduce în viață hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie, gospodăria a luat măsuri să mărească la 200 de ha suprafața cultivată cu floarea-soarelui. Totodată gospodăria și a propus să obțină pe întreaga suprafață o producție la fel de mare ca cea obținută anul trecut la secția Grabăț. Pentru aceasta gospodăria va aplica pe întreaga suprafață complexul de reguli recomandat de agrotehnica culturii florii-soarelui.

G. VLADAȘANU

Măresc suprafețele cultivate

Intovărășiții din raionul Săveni, regiunea Suceava, au primit cu bucurie sarcinile ce le revin din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, cu privire la o mai bună aprovizionare a populației cu zahăr și ulei. Ca urmare, pînă zilele trecute, ei au și contractat cu statul producția de sfeclă de zahăr ce se va obține în acest an, de pe o suprafață de 2.800 ha. Această suprafață este cu 200 de ha mai mare decît cea cultivată în raion în 1958. In anul 1959, în raionul Săveni se vor cultiva cu sfeclă de zahăr 5.721 de hectare. In prezent, se încheie noi contracte în numeroase comune.

1859 1959 24 IANUARIE

O sută de ani de la UNIRE

Anul acesta, în ziua de 24 Ianuarie se va sărbători împlinirea a 100 de ani de la marele act al Unirii Țării Romînești cu Moldova, strălucit rezultat al luptei maselor populare de la sate și orașe, în fruntea cărora au stat oameni luminați și patrioți ca M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, Costache Negri, Alexandru Cuza, C. A. Roseti, D. Bolintineanu, Cezar Bollac și alții. Împotrivirea marilor moșieri și boieri, pe care-i susțineau mari puteri din afară, ca Anglia, Austria, Turcia, a fost înfrîntă de masele populare care doreau unirea, și vedeau în ea începutul unei vieți mai bune, mai libere. Țărănimea aștepta de la Unire eliberarea de sub dublul jug în care se zbătea: cel al boierimii și cel al turcilor. De aceea, în toate cîntecele și scrierile despre Unire, poeții și luptătorii pentru unire pomeneau despre aspirațiile țărănimii oropsite.

În anii dinaintea Unirii s-au scris multe poezii, s-au tipărit gazete și reviste care cereau unirea celor două țări romîne. Atunci a apărut și vestita „Hora Unirii" a lui Vasile Alecsandri, care s-a răspîndit cu iuțeală de-o parte și de alta a Milcovului și care a fost apoi cîntată și jucată chiar în neuitata zi de 24 Ianuarie, atunci cînd vestea alegerii lui Al. I. Cuza și ca domn al Munteniei, după ce fusese ales mai înainte domnitor al Moldovei, s-a răspîndit în sate și orașe.

Istoricii burghezi au ascuns adevărata față a evenimentelor petrecute atunci. Dacă o poezie ca „Hora Unirii" de V. Alecsandri nu au putut-o da uitării, în schimb s-au ferit să vorbească de mulțimea de producții literare, de articole și chemări care s-au scris în acei ani. Iată cîteva părți dintr-un plugușor scris acum o sută de ani de poetul G. Sion, plugușor care a pătruns adînc în popor tocmai pentru că el vorbea despre unele dintre cele mai însemnate năzuinți ale sale:

. . . .

Sus pe ceriuri strălucește
O stea nouă ce vestește
Că se curmă de acum
Al nevoilor greu drum.
Asta-i steaua Romîniei
A Unirei ș-a frățiii,
Stea de viață, stea de spor,
Stea de bine-n viitor.

. . . .

Anul nou ne-aduce nouă
Timp mai bun, viață nouă,
N-om să fim tot moldoveni,
N-or să fie nici munteni,
Și-într-o țară romînească
Liberă și voinicească
Noi și ei o să trăim
Și romîni să ne numim.

. . . .

Iată cîteva strofe dintr-o altă poezie apărută tot în acea vreme, poezie în care un alt poet, Gh. Tăutu, dădea glas dorinței arzătoare a poporului nostru ca Milcovul să nu mai despartă frații de aceeași limbă și aceleași idealuri. Adresîndu-se Milcovului, el îi spune:

„Ale tale unde-aducă
Numai țărnă și prundiș
Te mîlește, te usucă,
Fă-te una, tot podiș.

Ca nicicum să se cunoască
Dacă maluri ai avut;
Iar pe unde curgi, să crească
Trifoi, iarbă, mușchi plăcut.

S-arăt fiilor mei: iată!
Pe-aici Milcovul era;
Dar frăția cea curată
I-au secat ființa sa.

Iar nepoții nici să știe
Că vreodată ai trăit,
Nici prin gînd lor să le vie
Că tu frați ai despărțit.

Așa cum cerea și V. Alecsandri în „Hora Unirii" muntenii și moldovenii și-au dat mîna peste vechiul hotar, l-au șters pentru totdeauna dintre frați, punînd bazele viitorului stat romîn. Unirea este strîns legată și de numele lui Alexandru I. Cuza, primul domnitor al celor două principate unite. De la Cuza Vodă poporul aștepta schimbarea legilor celor strîmbe lăsate la bunul plac al boierilor. Țăranii așteptau pămînt și slobozenia din robie. Numai o parte din aceste nădejdi puse de popor în noul domnitor au putut fi duse la îndeplinire doarece oameni politici burghezi ca I. C. Brătianu și alții și-au dat mîna cu boierimea, străduindu-se pe față și în ascuns pentru menținerea vechilor stări de lucruri, pentru înăsprirea exploatării. Dar poporul nu uită și cinstește întotdeauna pe acei care luptă alături de el pentru dreptate, libertate și o viață mai bună. De aceea, despre Cuza Vodă a născocit multe povestiri, legende și cîntece. Iată o altă poezie, scrisă de V. Alecsandri îndată după Unire, în care poetul arată ce așteptau masele și mai ales țărănimea de la cel proaspăt „domnitor" adică ales domn:

Frunză verde pom rodit,
De cînd Cuza s-a domnit
Pînele s-au mai dospit
Ouăle s-au mai mărit.
Cuza Vodă să trăiască
Oștile să le mărească,
Pe ciocoi să-i umilească
Țară mîndră să-și croiască
Pe călugări să-i ispășească
Pe clăcași să-i dezrobească
Cu moșii să-i dăruiască.

Marele act al Unirii și de consolidare a statului nostru s-a desăvîrșit cu adevărat abia în zilele noastre, cînd țărănimea a fost descătușată pentru totdeauna din orice stăpînire și exploatare, cînd pămîntul e al celor ce îl muncesc, cînd poporul nostru sub conducerea partidului celor ce muncesc construiește unit o viață nouă și liberă, într-o țară liberă și bogată, așa cum au visat-o marii noștri înaintași.

V. GAFIȚA

TINERI ȚĂRANI DIN VRANCEA

Sînt plini de voie bună tinerii țărani muncitori din comuna Măgura, regiunea Galați, și mîndri de frumusețea portului lor vrîncean. Acum, în serile de iarnă, ei se strîng tot mai des pentru a pregăti împreună un nou program artistic.

Ni se semnalează că:

Locuitorii din satul Georgiu, raionul Alba, nu au mai vizionat un film de multă vreme, deoarece caravana cinematografică repartizată în raionul Alba se deplasează mai mult în comunele și satele din apropierea șoselelor pe care se poate circula bine.

Pe bună dreptate țăranii muncitori de aci se întreabă de ce nu vine și în satul lor caravana cinematografică.

S. BOCONEI

In satul copilăriei mele e lumină

Prin întunericul nopții autobuzul înaintează vertiginos spre Vîlcele, sat de oameni gospodari, situat la 30 km de Orașul Stalin.

Pe banca alăturată deslușesc profilul tinerei învățătoare Octavia Costea care, biruită de oboseala drumului, a ațipit cu un colet de cărți în brațe. Prin ambalajul ușor desfăcut citesc: „Coșbuc, Sadoveanu, Shakespeare, Ion Creangă". Pe banca din spate alte colete cu alți și alți autori. Aflu că sînt daruri de Anul Nou pentru școlari.

— Adevărată comoară pentru copiii vîlcelenilor, spun unui bătrîn consătean care, recunoscîndu-mă, mi-a vorbit apoi despre tot ceea ce s-a înfăptuit în Vîlcele în anii puterii populare.

— Iți aduci desigur aminte, spunea el, că electrică era de mult în sat da' numa' în vreo cîteva vile, unde veneau boierii vara să se hodinească. Vezi ghine că dumnealor nu puteau trăi nici 3—4 săptămîni așa cum am trăit noi aproape o viață. De, boieri, ce să le faci... Păcat că n-ai nimerit pe-acasă atunci cînd se întindeau droturile pe stîlpi. Să fi văzut cu cîtă tragere de inimă lucram, iar nevestele și copchiii erau tot pe uliță. S-o isprăvit cu lămpile de gaz care ne afumau și cu glăjile de lampă care se spărgeau mereu. Nu le mai folosim decît în grajd, cînd dăm mîncare la vite. Ș-apoi în serile astea lungi nu ne mai culcăm o dată cu găinile. Nevestele și fetele torc ori ștricănesc pe cînd noi mai cetim gazeta, cîte un sfat agricol și ascultăm radio. Că fain mai cîntă Emil Gavriș. Ghine c-am mai apucat și eu zilele astea...

— Uite Vîlcelele, spune cineva. Casele nu se văd căci afară e beznă, dar luminițe vesele sclipesc la ferestrele primelor căsuțe. Motorul începe să uruie într-un chip ciudat și curînd se oprește brusc, dincoace de „Podișor".

— Am ajuns, îmi spun emoționată și cobor. Nu mă așteaptă nimeni, căci nimeni nu știe că vin. Doar becul din colțul „Văii Drugii" clipește ștrengărește de pe stîlp, ghicindu-mi parcă gîndul — care acum îmi zboară peste ani, la vremea copilăriei, la vremea cînd dincoace de „Podișor" nu era lumină electrică. Ca să ajung acasă de la școală trebuia să trec pe la cimitir. Și, doamne, tare frică îmi era cînd mă prindea noaptea (căci uneori învățam după amiaza). Îmi amintesc cum mă țineam scai de colegii mai mari, care, în majoritate băieți, făceau pe voinicoșii, dar mergeau cu pași de uriași.

Am ajuns acasă. E ora 10 seara și în curte lumină ca ziua. Din tornațul nostru și al vecinilor de pe deal becurile electrice mă întîmpină prietenoase. Dar în casă e întuneric și liniște. Găsesc cheia la locul pe care-l știam demult și intru în bucătăria cu miros de pîine caldă. Duc automat mîna la butonul de lîngă ușă și-l întorc. Lumină! Trec pe rînd în celelalte două camere și sucesc butoanele. Lumină! Lumină pretutindeni...

A doua zi am stat pe îndelete de vorbă cu tov. Iosif Kadar, președintele sfatului popular. Am cercetat împreună documentele privind electrificarea comunei — vis de zeci de ani al țărănimii muncitoare din Vîlcele. In trecut s-au vîndut păduri întregi ale comunei pentru ca să se introducă lumină electrică, țăranii muncitori și-au dat lemnele lor proprii, dar totul n-a fost decît o mare și respingătoare înșelătorie. In cele cîteva vile, boierii aveau lumină electrică produsă cu ajutorul unui motor Diesel de 14 C.P., la a cărui manivelă învîrtea din răsputeri, pentru o leafă mizeră, Alexandru Brînză, un coleg de școală primară. Țărănimea muncitoare — gîndea desigur stăpînirea — poate orbecăi în întuneric cu lămpi de gaz...

Dar timpurile acelea s-au dus pentru totdeauna și țăranii muncitori din Vîlcele, Regiunea Autonomă Maghiară, și-au văzut visul cu ochii abia acum un an. Ei își clădesc azi o viață nouă, luminoasă. Rețeaua electrică se întinde acum pe o distanță de 5 km. De la „Podișor" pînă în luncă la ultima casă, pe valea Elopatakului și valea Drugii pînă sus în Secălut, și de la biserică pînă aproape de Hetea. 87 de țărani muncitori au aparate de radio și o parte din ei mașini electrice de călcat. Radio-ul și cinematograful nu mai constituie noutăți pentru vîlceleni. Chiar în serile de iarnă e o adevărată încîntare să treci de la un capăt la altul al satului, căci nu mai este pustiu și întuneric ca altădată. Din căsuțele cu mușcate la ferestre și perdele ca spuma răsună melodii vesele de muzică populară, iar de pe stîlpii majestuoși becurile electrice își trimit cu dărnicie lumina.

In satul copilăriei mele e lumină pe uliți, în case și în sufletele oamenilor.

MARIANA NICOLAU

CONTRACTARI de floarea-soarelui

● UN MARE NUMĂR DE COOPERATORI au luat parte de curînd la o adunare convocată de către consiliul de conducere al cooperativei din comuna Vîrteju Nefliu, raionul Domnești, în cadrul căreia s-au adus la cunoștință prevederile noii hotărîri a Consiliului de Miniștri, privind îmbunătățirea sistemului de contractare la floarea-soarelui. Ca urmare, în afară de cereale, în cîteva zile țăranii muncitori au încheiat contracte pentru mai mult de 3.000 de kg de floarea-soarelui.

● IN RAIONUL POGOANELE, regiunea Ploești, acțiunea de contractare prin cooperativele sătești a florii-soarelui se desfășoară cu bune rezultate. Pînă în prezent, planul de contractări la această prețioasă cultură a fost depășit. În comuna Glodeanu Cîrlig, numeroși țărani muncitori din cele trei asocieri constituite, au contractat cantități importante de floarea-soarelui.

● AJUTAȚI DE MEMBRII COMITETULUI de conducere al Uniunii raionale și de instructorii Agevacoopului, cei 58 de achizitori ai cooperativelor din raionul Slatina arată țăranilor muncitori avantajele contractării cerealelor și florii-soarelui.

Ca urmare a acestei activități, cooperativa din comuna Bălteni (președinte Nicolae Măicănescu) a și depășit planul de contractări la floarea-soarelui cu 11 tone; cooperativa din comuna Vîlcele (președinte Mare Mihai) a contractat 48 de tone de floarea-soarelui.

● DE CURÎND, CONSILIUL DE CONDUCERE al cooperativei de consum din comuna Dragomirești, raionul Bacău, a organizat cinci adunări sătești la care au luat parte peste 700 de țărani muncitori. Numai în cadrul acestor adunări au fost contractate, între altele și 8.000 de kg de floarea-soarelui. Printre țăranii muncitori care au contractat cantități mai importante sînt: Gh. Băfleanu, Ion Munteanu, Dumitru Bighiu și Emil Simovici.

Preventoriul din Căpălnaș

In comuna Căpălnaș, raionul Lipova, într-un fost castel moșieresc, funcționează acum un preventoriu pentru copiii debili fizicește, fii ai muncitorilor din agricultură și silvicultură.

Preventoriul este înzestrat cu tot utilajul necesar scopului urmărit, asigurînd copiilor cele mai frumoase clipe, în perioada celor 45 de zile cît durează asistența medicală a unei serii de 100 de copii în timpul cursurilor școlare și 150 în timpul taberelor de vară pentru pionieri.

De instrucția și educația acestor copii cuprinși în clasele I—VII se ocupă 7 cadre didactice, iar apărarea și întărirea sănătății este asigurată de un medic pediatru și de 4 surori medicale, precum și de personal administrativ.

Copiii cu o pronunțată debilitate fizică, în timpul curii preventoriale, se bucură și de tratamente medicale indicate de medicul preventoriului.

Procesul de învățămînt se desfășoară în preventoriu după un program redus față de cel de la o școală obișnuită.

Preventoriul de la Căpălnaș, la fel ca multe alte instituții create în anii regimului democrat popular, constituie o oglindă a grijii pe care partidul și guvernul o au față de popor.

IOAN COTAN
corespondent

INSEMNĂRI

Despre un nou magazin GOSTAT și trei vînzători

Pe strada „Aviator Beler", în fața pieții Dorobanți, era o crîșmă ce vindea mici și vin. Micii — mai mici de cum îi arăta numele — erau preparați adesea din carne alterată. Ceea ce patronul numea vin era mai de grabă turbăciune că abia îl bea omul și simțea nevoia sfadei. Patronul îndoia vinul cu apă și-l amesteca apoi cu acizi să pară tare. Crîșma a durat pînă astă-vară cînd crîșmarul, prins că face potlogării, a luat drumul pușcăriei. In locul crîșmei a fost înființat un magazin pentru desfacerea produselor Gostat. E cam mic localul. Cam mic și cam vechi. Beciul nu-i dintre cele mai bune. Lucrătorii magazinului au dres ba o fereastră, ba pardoseala, au spoit pereții, au adus marfă. Fructe și zarzavaturi. Era vară. După o săptămînă speculanții din preajmă și-au închis dughenile. Fructe și zarzavaturi ieftine și de calitatea celor de la magazinul Gostat ei nu puteau vinde. Mai tîrziu magazinul a adus brînză și smîntînă. Iarăși s-au închis dughene. Speculanții își pierduseră clienții.

Astăzi magazinul vinde peste 50 de sortimente de fructe, produse animale, conserve, vinuri. Adesea magazinul aduce păsări de la gospodăriile din jurul Capitalei și de la gospodării îndepărtate. Zilele acestea a sosit un vagon de pui tocmai din regiunea Bacău. Pe butoaiele cu vin am citit numele gospodăriei „I. L. Caragiale" din raionul Lehliu. De bidoanele cu smîntînă era prinsă eticheta gospodăriei de stat Roșia.

Am cerut condica de reclamații a magazinului. Era albă. Nici măcar o singură reclamație. Tovarășul Dumitru Pîrvu, gestionarul magazinului lucrează în comerțul socialist de la înființarea acestuia. De peste 10 ani. In tot acest timp nu s-a plîns nimeni împotrivă-i. Nici vorbe cum că ar fi necinstit, nu i s-au scos. De altfel, tovarășul Pîrvu nu prea e de găsit la magazin. Mereu bate drumurile pe la gospodării și depozit după marfă. Că spune el:

— Cumpărătorul nu vrea numai să-i cîntărești exact, să-i dai exact restul. Cumpărătorul vrea să găsească oricînd marfa ce-i e de trebuință. Și mai vrea ca marfa aceasta să fie bună.

Cînd gestionarul lipsește, îi ține locul tovarășa Duță Floarea. A început să lucreze în comerț de doi ani. E o tînără voinică. Dacă un pictor i-ar face portretul sînt sigur că l-ar intitula „Forță" sau „Sănătate" sau „Forță și Sănătate". Cred că tovarășa Duță va ieși la pensie din comerț. Prea îi e dragă munca aceasta ca s-o părăsească. E foarte corectă și atentă cu cumpărătorii. Ceacărăscu Constantin, gestionarul de la fructe îi seamănă in corectitudine. Amîndoi vînd în medie mărfuri în valoare de circa zece mii de lei pe zi.

Magazinul Gostat din strada „Aviator Beler" este o unitate rentabilă, iar vînzătorii sînt adevărați lucrători ai comerțului nostru socialist. Ei se consideră nu numai vînzători ci muncitori ai gospodăriilor agricole de stat care aprovizionează magazinul. Și-i bine că se consideră astfel.

M. HOBIȚAN

RĂSPUNSURI LA CONCURSUL

„Cine știe, ne scrie"

INTREBAREA I (ETAPA A V-a). Ce este brigada permanentă de producție în gospodăria agricolă colectivă și care sînt sarcinile ei?

RASPUNS: Statutul model al gospodăriei agricole colective arată că forma de bază a organizării muncii este brigada permanentă de producție. Oricare ar fi sarcinile de producție într-o gospodărie colectivă cerealieră, pomicolă, zootehnică etc., forma de bază a organizării muncii este brigada permanentă de producție. Experiența colhozurilor și a gospodăriilor noastre colective a dovedit cu prisosință acest lucru.

Prin această formă de organizare se pot folosi complet toate avantajele muncii în comun și se pot întrebuința cu cel mai mare folos mașinile și tractoarele statului puse la dispoziția unităților agricole cooperatiste prin stațiunile de mașini și tractoare.

Intr-adevăr, brigăzii permanente de producție repartizîndu-i-se terenuri, animale de muncă sau de producție, construcții și inventarul agricol necesar, precum și brațe de muncă suficiente ea are tot ceea ce îi trebuie pentru a duce procesul de producție pînă la capăt, (de la însămînțarea unei culturi și pînă la înmagazinarea ei).

Brigada permanentă de producție este numită unitate de bază a organizării muncii, pentru că nici o unitate mai mică decît ea nu poate în mod de sine stătător să obțină producții — deci nu poate fi unitate de bază. Este permanentă pentru că, mijloacele de producție se repartizează brigăzii pe o perioadă lungă de timp — adică pe întreaga durată a asolamentului în producția vegetală, sau în zootehnie pe cel puțin trei ani.

Brigada trebuie să fie permanentă pentru că în felul acesta se poate folosi cu destul succes întreaga capacitate de muncă a colectiviștilor încadrați în brigadă, a animalelor și inventarul repartizat. Caracterul permanent al brigăzii constă în:

— permanența sau stabilitatea mijloacelor de producție repartizate brigăzii (terenuri, animale, construcții, mașini-unelte etc.):

— permanența sau stabilitatea colectiviștilor încadrați în brigadă.

Stabilitatea sau permanența mijloacelor repartizate brigăzii are o mare însemnătate pentru că, în orice ramură a agriculturii, rezultatul muncii nu depinde de lucrări izolate, ci de un complex întreg de lucrări efectuate în tot cursul anului, chiar în cursul mai multor ani de-a rîndul (de pildă, în ridicarea fertilității solului — sau ridicarea productivității animalelor).

Astfel, pentru ridicarea producției și productivității animalelor se cere aplicarea an de an a unui șir de măsuri (crearea și consolidarea bazei furajere, îmbunătățirea raselor prin selecție etc., asigurarea unor adăposturi corespunzătoare etc.).

Ori dacă animalele de producție sau terenurile repartizate brigăzilor s-ar schimba în fiecare an, colectiviștii care lucrează în brigăzile respective nu ar mai fi cointeresați în luarea a o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii fertilității solului (gunoire etc.) și îmbunătățirea raselor de animale.

Aceeași însemnătate o are și permanența (stabilitatea) membrilor în brigăzi. Schimbarea continuă (fluctuația) a colectiviștilor dintr-o brigadă în alta, de la lună la lună, duce la lipsă de răspundere și respectiv la lipsa de cointeresare în mărirea producției.

In afară de aceasta prin fluctuația membrilor dintr-o brigadă în alta se împiedică statornicirea colectiviștilor într-o ramură de producție, respectiv specializarea acestora într-o anumită ramură, ceea ce face să nu se obțină maximum de randament în muncă.

Atîta timp cît nu se asigură permanența mijloacelor de producție și a membrilor în brigadă, aceasta nu poate fi numită brigadă permanentă și nu poate desfășura o muncă organizată și productivă.

Practica a arătat că în gospodăriile în care s-a dus lupta permanentă pentru buna organizare a brigăzilor, în care acestea au funcționat ca unități permanente — lichidîndu-se fluctuația membrilor și a mijloacelor de producție — s-a întărit spiritul de răspundere, a crescut productivitatea muncii și realizările în producție au fost deosebite. Nu același lucru s-a obținut în gospodăriile colective în care membrii, tot timpul anului, s-au schimbat de la o brigadă la alta — dintr-un sector de activitate în altul. Aceasta a dus la slăbirea disciplinei în muncă, scăderea spiritului de răspundere față de avutul obștesc, obținîndu-se producții medii la hectar și pe cap de animal furajat sub posibilitățile pe care le oferă marea gospodărie socialistă.

In brigăzile permanente de producție, consiliul de conducere încadrează pe toți membrii gospodăriei cu excepția celor din aparatul de conducere și administrație.

Conducerea brigăzii este încredințată de consiliul de conducere, cu aprobarea adunării generale, unui brigadier numit pe cel puțin 2 ani de zile. Brigăzii i se dă în primire pe o durată cît mai lungă de timp și cu proces verbal toate mijloacele de producție necesare: terenuri, clădiri, (grajduri, magazii, remize etc.), animale de muncă sau de producție și i se asigură numărul necesar de brațe de muncă.

Felul și mărimea brigăzilor permanente de producție depind de condițiile concrete din fiecare gospodărie.

După specificul sectorului în care lucrează și după numărul de membrii pe care îi cuprind brigăzile pot fi de mai multe feluri (aceasta depinzînd de condițiile concrete din fiecare gospodărie colectivă).

BRIGAZILE SPECIALIZATE sînt brigăzile permanente care lucrează numai în anumite ramuri de producție (vegetală sau animală) sau numai la culturi de exemplu: brigăzi permanente de cîmp, brigăzi permanente legumicole, pomicole, viticole sau brigăzi zootehnice, de construcții, furajere etc.

Brigăzile permanente mai pot fi brigăzi mixte — cînd anumite ramuri de producție sau culturi nu sînt atît de dezvoltate ca să se organizeze brigăzi specializate.

De asemenea, se mai pot organiza brigăzi complexe care lucrează în mai multe ramuri de producție sau în toate ramurile de producție dintr-o gospodărie colectivă, adică și în sectorul producției vegetale și în sectorul creșterii animalelor. Aceasta cu scopul de a utiliza mai bine (tot timpul anului) brațele de muncă, de a cointeresa pe membri în dezvoltarea tuturor sectoarelor și folosirea mai bună a tuturor rezervelor interne ale brigăzii. S-a văzut că în unele gospodării creșterea animalelor de producție rămînea mult în urmă față de alte sectoare, întrucît dezvoltarea acestui sector depindea nu numai de activitatea membrilor ce lucrau în brigăzile zootehnice — ci în mare măsură și de brigăzile de cîmp care produceau furajele. Atunci s-a trecut la experimentarea acestei noi forme de organizare a muncii și a producției — repartizîndu-se brigăzilor și animale de producție din una sau mai multe specii.

Mărimea brigăzilor ca număr de membri, de asemenea este diferită, depinzînd de specificul muncii fiecărei ramuri (vegetală sau animală) de felul culturilor, de gradul de mecanizare a muncilor etc.

Astfel, brigăzile de cîmp în general cuprind un număr mai mare de colectiviști (70—100—120 de membri) decît brigăzile legumicole, pomicole, sau zootehnice (15—20—40 membri).

Numărul deosebit de membri în brigăzi se explică prin aceea că în cîmp lucrările se pot mecaniza într-un grad mai mare iar diferitele munci ce se execută la aceste culturi nu sînt atît de variate, deci și evidența, coordonarea și supravegherea muncii se poate face mai ușor pentru un număr mai mare de membri. In brigăzile legumicole și zootehnice însă culturile sînt mult mai variate, de asemenea, muncile sînt mult mai diferite și cer o calificare ridicată, deci și evidența, coordonarea și supravegherea se face mai greu. Ca atare ele trebuie să cuprindă un număr mai mic de membri.

Pentru o mai ușoară organizare și coordonare a muncii, brigăzile la rîndul lor se împart pe echipe de cîte 8—10—12 membri și sînt conduse de un șef de echipă.

Brigăzilor permanente, ca unități de producție, le revin sarcini importante în ramura sau în sectorul în care lucrează. Consiliul de conducere repartizează fiecărei brigăzi sarcini de producție pe anumite perioade de timp, sarcini ce sînt defalcate din planul anual de producție al gospodăriei. Sarcinile sînt, cantitative și calitative, diferențiate de la brigadă la brigadă, în raport cu cantitatea și calitatea mijloacelor de producție ce s-au repartizat fiecărei brigăzi — adică în raport cu calitatea terenului, a animalelor de producție și cu felul și numărul mașinilor repartizate. In orice caz repartizarea acestor mijloace de producție se face în așa fel ca toate brigăzile să fie puse în condiții de muncă și de producție egală — adică li se repartizează și teren mai bun și teren mai slab etc., iar cînd nu este posibil acest lucru, sarcinile de producție trebuie să fie diferențiate. La repartizarea sarcinilor de producție brigăzilor, consiliul de conducere este ajutat de tehnicieni, de brigadieri. Aceste sarcini sînt discutate și prelucrate în cadrul fiecărei brigăzi. Membrii brigăzii fac propuneri pentru mărirea sau micșorarea lor etc., și apoi sînt aprobate de adunarea generală.

POȘTA REDACȚIEI

Din nou s-a strîns pe masa noastră un număr însemnat de încercări literare în proză și în versuri venite din cele mai diferite colțuri ale țării.

Inţelegînd că autorii lor — cititori ai ziarului — așteaptă cu nerăbdare cuvîntul nostru, în rîndurile de mai jos vom răspunde cîtorva dintre ei.

AL. BALANESCU: Tg. Lăpuș. Am primit de la dvs. două poezii și cîteva epigrame. După cum ați văzut nu le-am putut publica. Aceasta deoarece atmosfera din poezia „Salutul bunicului" e atît de coșbuciană încît ideile și sentimentele dumitale devin inobservabile. Ceva mai reușită, în ansamblu, ni s-a părut poezia „De ziua ta". De aceea și reproducem o strofă:

De ziua ta e cîmpul plin de floare,
Uzina — împodobită cu drapele...
Tu, drag copil, ești cerul vieții mele
Prin tine eu văd lumea viitoare.

Dintre epigrame, cea adresată „Unula cu două fețe" ni se pare mai interesantă. Nu am publicat-o însă, deoarece ea exprimă mai curînd aspectele unei dispute strict personale Așteptăm să reveniți.

DUMITRU BRAILEANU: Focșani. In poezia dumneavoastră „Refren de toamnă" ați încercat să redați atmosfera din timpul culesului viei. Din păcate înlocuiți în multe locuri imaginea artistică cu o abundență de termeni tehnici, care nu-și justifică rostul. Cu mai multă sensibilitate și grijă pentru imagini, accentuînd notațiile semnificative, poezia ar fi avut de cîștigat.

BAGIA D. NICOLAE: com. Beșenova Nouă, regiunea Timișoara. Am apreciat sentimentele calde care v-au îndemnat să dați haină poetică celor două încercări „Recunoștința" și „Patria noastră". Ele nu pot fi considerate însă poezii, ci mai curînd un fel de cuvîntări. Credem că deocamdată trebuie să vă mulțumiți a le citi în sat, cu prilejul unei seri culturale sau festival. Ați face astfel un lucru bun și ați cunoaște totodată și părerea ascultătorilor despre aceste încercări de poezie. Așteptăm să ne mai scrieți. Incercați mai curînd să exprimați ideile și sentimentele dvs. folosind modelul poeziei populare. Ați avea astfel mai multe posibilități de a obține un prim progres. Căutați totodată să citiți cît mai mult cu perseverență.

Rectificare

In nr. 492 al ziarului nostru, în articolul „Cine știe ne scrie", publicat în pagina II-a s-au strecurat două greșeli: Corect ultimul rînd din coloana I-a a articolului va fi citit în loc de „la semințele mai mari"..., „la semințele mai mici"... iar cuvîntul condițiile din rîndul 15, coloana IV-a, va fi citit tendințele.

Pentru consolidarea economică a gospodăriilor colective

Planul de producție — oglinda succeselor viitoare

Gospodăria colectivă „9 Mai“ din Cisnădioara este una din tinerile unități agricole cooperatiste din raionul Sibiu. Acest lucru — după cum vom vedea — nu a constituit pentru ea o greutate în a dovedi că munca în comun pe tarlale unite este izvor de belșug și bunăstare.

Avînd în vedere condițiile economice-naturale, colectiviștii din Cisnădioara (sat la poale de munte) au pornit la muncă punînd un accent deosebit pe ramurile de producție cu rentabilitatea cea mai mare, în primul rînd pe dezvoltarea sectorului pomicol și creșterea animalelor. De bună seamă că și cultura cerealelor (grîu, orz și porumb), precum și a plantelor tehnice (sfeclă de zahăr și cicoare), ocupă un loc de frunte în preocupările colectiviștilor din Cisnădioara.

Bilanțul anului 1958 arată că gospodăria colectivă din acest sat a înregistrat frumoase rezultate în consolidarea ei economico-organizatorică. Fondul de bază, bunăoară, care la începutul anului 1958 era de 206.000 lei, a ajuns la sfîrșitul aceluiași an la peste 400.000 lei. Este o faptă de laudă că pentru fondul de bază s-a alocat peste 12 la sută din veniturile bănești realizate de gospodărie în 1958.

Aplicînd învățăturile consfătuirii de la Constanța, colectiviștii din Cisnădioara au dezvoltat sectorul zootehnic, acesta numărînd la 100 de hectare teren arabil, 20 de vaci de lapte și 366 oi. Gospodari pricepuți în creșterea animalelor, ei au obținut cîte 2.400 litri de lapte pe cap de vacă furajată, 40 de litri lapte și 2 kg lînă pe cap de oaie. De asemenea, s-a acordat atenție deosebită livezilor (meri, pruni, caiși și nuci) obținîndu-se în toamnă 147.000 kg fructe dintre care mere 93.000 kg. Numai din valorificarea cireșelor, gospodăria a încasat la începutul verii trecute peste 120.000 lei. Totodată, colectiviștii din Cisnădioara au depus o muncă rodnică pentru dobîndirea de recolte bogate de grîu, porumb, sfeclă de zahăr și cartofi. Datorită muncii în comun și aplicării regulilor agrotehnice, în anul trecut ei au obținut 1.750 kg. grîu la hectar, 3.400 kg. porumb știuleți la hectar, 24.000 kg. de cartofi la hectar etc.

Belșugul din gospodărie s-a răsfrînt în casele colectiviștilor din Cisnădioara. Ei au primit pentru fiecare zi-muncă însemnate cantități de produse și bani. Astfel, familia colectivistului Tuht Ioan a primit pentru 720 zile-muncă 5.660 kg. cartofi, 720 kg grîu, 720 kg porumb, 1.080 kg mere, peste 70 litri țuică, 3.600 kg fîn, 4.320 lei și alte produse. De asemenea, familia colectivistului Fleps Ioan a primit pentru 586 zile-muncă 4.688 kg cartofi, 586 kg grîu, 586 kg porumb, 879 kg mere, aproape 60 litri țuică, aproape 3.000 kg. fîn, 3.516 lei și alte produse.

Pornind de la condițiile economice-naturale

Planul de producție pe 1959 al gospodăriei colective „9 Mai“ din Cisnădioara, întocmit pe baza condițiilor economice-naturale existente, arată în primul rînd grija deosebită a colectiviștilor față de dezvoltarea averii obștești. Ajutați la întocmirea lui de ing. agronom Florica Todoran colectiviștii din Cisnădioara și-au îndreptat atenția spre o justă îmbinare și dezvoltare a ramurilor de producție. In sectorul pomicol, bunăoară, planul de producție pe 1959 prevede nu numai bunele măsuri pentru îngrijirea livezilor, ci și măsuri pentru completarea golurilor și plantații noi pe terenurile nefolosite. Astfel, pe lîngă cei 700 meri plantați în 1958, colectiviștii vor planta în 1959 circa 1.000 de meri, peri și caiși. In ceea ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic, datorită posibilităților gospodăriei, ei și-au propus în plan mărirea fermei de oi, așa încît într-un viitor apropiat, aceasta să numere 600 de capete, iar crescătoria de porci să ajungă la un număr dublu de scroafe față de anul 1958. De asemenea, apicultura va forma, începînd din acest an, o ramură de producție care va aduce însemnate venituri, tocmai fiindcă gospodăria are întinse livezi de cireși, meri și peri. Și construcțiile necesare gospodăriei găsesc un loc de frunte în planul de producție pe 1959. Folosind posibilitățile locale, colectiviștii vor construi pe lîngă grajdul din anul trecut, un saivan pentru 600 de oi, un pătul, o remiză și garaj pentru autocamionul pe care ei vor trebui să-l cumpere avînd mare nevoie pentru transportul zecilor de vagoane de fructe pe care și le-au propus a le obține în anul acesta.

In cultura cerealelor și plantelor tehnice, planul prevede depășirea producțiilor obținute în anul trecut atît la grîu, porumb, sfeclă de zahăr (a cărei suprafață va fi chiar extinsă) și cartofi. In privința aceasta, ing. agronom Florica Todoran a îndrumat pe colectiviști să prevadă folosirea îngrășămintelor naturale și chimice în mai mare măsură decît în 1958. Ea le-a arătat că gunoiul de grajd, îmbunătățind calitatea pămîntului, contribuie din plin la obținerea de sporuri de recolte la toate culturile. De asemenea, în vederea obținerii de recolte mari de cartofi, sfeclă de zahăr și fructe chiar, tov. Todoran le-a arătat că trebuie prevăzut în planul de producție aplicarea de îngrășăminte chimice, lucru pe care colectiviștii l-au înțeles cum se cuvine.

Planul de producție pe 1959 al gospodăriei colective din Cisnădioara întocmit pe baza posibilităților existente și al necesităților gospodăriei, îmbină armonios interesele obștești cu interesele individuale ale colectiviștilor. Aceasta va face cu putință ca gospodăria să devină tot mai bogată, producțiile și veniturile să fie în acest an mai mari față de cele obținute în 1958, iar colectiviștii să muncească cu rîvnă pentru continua ei întărire, pentru ei înșiși.

S. RADU

Realizări de seamă la S.M.T. Bujoru

Mecanizatorii de la S.M.T. Bujoru, regiunea Galați, au încheiat lucrările anului 1958 cu un deosebit succes. Planul anual de producție de 39.999 hantri a fost îndeplinit încă de la data de 20 decembrie în proporție de 103 la sută. Totodată s-au realizat economii în valoare de peste o jumătate de milion de lei, prețul de cost per hantru fiind redus cu 27 lei.

Fruntașe s-au situat brigăzile a IX-a condusă de Lichiardopol Sava, a X-a condusă de Climi Ion și I-a de sub conducerea șefului de brigadă Solomon Teodor, care au realizat anual cîte 451—505 hantri pe tractor fizic și economii în valoare de 23.599—40.800 lei.

ANTON PANTEA
corespondent

Ferma de animale a colectiviștilor — izvor de însemnate venituri

Consfătuirea de la Constanța a pus în fața țărănimii muncitoare sarcina dezvoltării creșterii animalelor și mai cu seamă, a măririi productivității acestora, pentru a asigura aprovizionarea populației cu carne lapte, ouă, lînă, precum și a industriei de larg consum cu materii prime de origine animală. De atunci, marea majoritate a gospodăriilor colective a luat măsuri pentru dezvoltarea rapidă a efectivului de animale, ceea ce înseamnă pentru ele și o importantă sursă de venituri. Experiența gospodăriilor colective a arătat că din sectorul zootehnic se pot obține venituri mai mari decît din multe alte ramuri de producție.

Același lucru l-a arătat și experiența gospodăriei colective „Flamura Roșie“ din Șoldanu, raionul Oltenița.

La 11 iunie 1950 cînd a luat ființă această gospodărie, sectorul zootehnic — dacă se putea numi așa — era format din o vițică, 6 oi și 25 pui. Colectiviștii au înțeles chiar de la bun început importanța dezvoltării creșterii animalelor pentru întărirea economico-organizatorică a colectivei și pentru ridicarea nivelului lor de trai și de aceea, an de an, ferma de animale s-a dezvoltat treptat. După consfătuirea de la Constanța însă colectiviștii au trecut la dezvoltarea rapidă a sectorului zootehnic astfel că numărul animalelor a crescut fie din cumpărări, fie din prăsilă proprie, ajungînd la 13 vaci și 10 juninci, 31 scroafe și 30 scrofițe, 342 oi și 450 rațe.

Experiența colectiviștilor din Șoldanu arată că dacă vrei să dezvolți ferma de animale și să faci din ea izvor de mari venituri trebuie mai întîi să asiguri baza furajeră, adăposturile și cadrele necesare de brigadieri și îngrijitori. Urmînd învățămintele consfătuirii de la Constanța care a subliniat importanța nutrețului murat pentru hrana animalelor, colectiviștii au însilozat 140 de tone de furaje și au asigurat mari cantități de concentrate, fînuri și grosiere. Ingrijitorul Ștefan Pîrvu este priceput în meseria sa, și întocmește cu grijă rațiile, căutînd să le facă cît mai variate pentru a fi consumate cu plăcere de animale. El se îngrijește ca hrana animalelor să fie administrată la ore fixe, iar grajdul să fie curățat și aerisit. Vacile dau în medie cîte 8—9 litri lapte pe zi (unele dau chiar cîte 12—14) ceea ce înseamnă o producție necunoscută în comună și prin împrejurimi. Pe laptele contractat gospodăria a obținut 17.086 lei, iar pe viței vînduți ca reformați cîteva zeci de mii. De aceea colectiviștii vor să mai cumpere încă 10 vaci, în afară de cele 10 juninci pe care le au din producție proprie. Prin urmare peste un an-doi, ferma de vaci va fi în plină dezvoltare.

Venituri însemnate au obținut colectiviștii și din creșterea porcilor. In total gospodăria a avut 342 purcei din prăsilă proprie. Din aceștia, a oprit pentru prăsilă 30 de scrofițe, iar restul i-a vîndut imediat după înțărcare, obținînd 44.000 lei. Dar dacă din acești 314 purcei, gospodăria ar fi pus la îngrășat un număr cît de mic de purcei? In acest caz veniturile ar fi fost cu mult mai mari. Tov. Zaharia Ion, brigadierul zootehnic, spunea că gospodăria nu are furajele necesare pentru îngrășarea porcilor. Alți tovarăși sînt însă de altă părere. Dacă cel puțin 10 purcei ar fi pus la îngrășat ar fi fost în folosul lor, pentru că 10 porci grași înseamnă pe puțin 10.000 lei.

Colectiviștii au hotărît ca în măsura posibilităților să mărească ferma de oi atît din prăsilă proprie cît și din cumpărări — prin aceasta contribuind la traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid la plenara din 26—28 noiembrie 1958. In afară de această mărire numerică, colectiviștii urmăresc să facă și ameliorarea turmei de oi. Pentru aceasta au cumpărat deja berbeci țigăi și merinos. Trebuie spus că paralel cu importanța pentru economia națională a dezvoltării creșterii oilor, aceasta are importanță și pentru creșterea veniturilor gospodăriei și deci a colectiviștilor. Aceasta reiese din faptul că colectiviștii din Șoldanu au obținut datorită unei bune îngrijiri cîte 52 litri lapte și 2 kg de lînă de la fiecare oaie, realizînd un venit de 43.599 lei, în afară de însemnatele cantități de lînă și brînză oprite pentru a se distribui colectiviștilor la ziua-muncă.

Iată deci, ce venituri importante aduce dezvoltarea creșterii oilor.

Rubrica referitoare la creșterea păsărilor din registrul contabilității cuprinde un venit de 15.000 lei. Urmează apoi veniturile obținute pînă acum de la animale: 140.000 lei ceea ce înseamnă cam 40 la sută din venitul pe gospodărie.

Colectiviștii din Șoldanu nu se gîndesc să se oprească aici. Socoteala lor este simplă: dacă la un număr restrîns de animale au obținut venituri atît de mari cu cît vor spori numărul și productivitatea lor, cu atît veniturile vor fi mai mari.

Ing. FLORICA PLOPEANU

Condițiile sînt aceleași — rezultatele diferă

(Urmare din pag. 1-a)

lei cheltuielile planificate. Cifrele ne arată că la aproape același preț de cost planificat, s-a prevăzut un volum de cheltuieli generale mult diferit. Aceasta înseamnă că atît la planificare cît și la realizare gospodăria de stat Pecineaga a pus prea puțin accent pe contribuția pe care o poate aduce reducerea cheltuielilor generale în obținerea unui preț de cost cît mai scăzut. Există însă și alte cauze. Avînd mai puține ramuri de producție și o mai mică valoare a producției globale, cheltuielile generale se repartizează pe mai puține unități naturale și valorice. Totodată se pare că gospodăria repartizează aceste cheltuieli cu predilecție în fermele de animale unde ele depășesc sumele planificate spre a le putea menține sub plan în producția vegetală. Această concluzie se desprinde din cercetarea tuturor ramurilor de producție a celor două gospodării. La gospodăria de stat Peștera cheltuielile generale sînt mai just repartizate putîndu-se stabili o corelație — care se menține în cadrul fiecărei ramuri — între diferitele elemente de cheltuieli.

Desigur că prin aceste cîteva observații nu se epuizează problema costului la care e produs laptele în cele două gospodării. Important e că amîndouă și-au depășit planul producției globale, că și gospodăria care n-a realizat prețul de cost planificat obține totuși beneficii.

Ținînd seama de aceasta precum și de faptul că și-a depășit planul de livrări cu 14,8 la sută, se poate aprecia că gospodăria din Pecineaga a avut, față de anii trecuți, o activitate pozitivă. Gospodăria are datoria însă să nu se mulțumească cu rezultatele obținute și să lupte pentru continua reducere a prețului de cost. Activitatea gospodăriei din Peștera demonstrează că se pot obține rezultate și mai bune. Aceeași concluzie se desprinde și din analiza propriei sale activități.

Deși există foarte multe posibilități, la gospodăria colectivă din comuna Lipia, regiunea Ploești, nu se cresc păsări.

— S-o prindem mă! S-avem măcar găina asta în inventar...!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor de la S. M. T. Roman

GRIJĂ DE CĂPETENIE

Stațiunea de mașini și tractoare Roman, regiunea Bacău, a încheiat anul 1958 cu un rodnic bilanț: realizarea planului anual în procent de 123,36 la sută. Datorită realizărilor obținute, stațiunea s-a situat fruntașă pe regiune, atît pe campanii cît și anual.

Una din condițiile care a contribuit la depășirea sarcinilor de plan și la efectuarea lucrărilor de bună calitate, este și aceea a ridicării nivelului profesional al mecanizatorilor, care, în 1957—1958 pe timpul iernii, au urmat cursurile organizate în acest scop.

Și în acest an, la cursuri iau parte tractoriștii, șefii de brigadă, mecanicii de atelier, pontatorii alimentatori.

Pentru buna desfășurare a cursurilor s-a întocmit un plan de școlarizare, care cuprinde temele ce se vor preda, ziua și ora cînd vor avea loc, la fiecare temă fiind indicat și lectorul — director, inginer agronom, inginer mecanic — etc., precum și temele: „Intreținerea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole“, „Ingrijirile tehnice ale tractoarelor“, „Reglarea diferitelor mașini — semănători, cultivatoare, pluguri“; lecții de agrotehnică — semănatul cerealelor, aratul, cultivatul, precum și teme generale specifice S.M.T.-ului: prețul de cost, încasarea veniturilor S.M.T. și altele. Lecțiile se țin de două ori pe săptămînă — după terminarea programului în ateliere, la ora fixată. Cele mai multe dintre lecții se țin în remize, în fața mașinii de care se vorbește, ca după expunerea teoretică să se treacă imediat și la partea practică.

Tractoriștii fruntași din stațiune pe 1958, ca tov. Butnaru Gruia, Tabacu Ion, Rotaru Dumitru, Grădinaru Dumitru (care și-au îndeplinit planul anual în procent de 143—222 la sută), sau șeful de brigadă Bangău Gh. (care a realizat planul anual pe brigadă în procent de 188 la sută), sînt unii dintre cei mai activi cursanți.

Este necesar ca toate stațiunile de mașini și tractoare să treacă neîntîrziat la deschiderea învățămîntului cu mecanizatorii, să-și întocmească planuri de lecții cu temele cele mai importante, să urmărească desfășurarea învățămîntului în zilele și orele fixate, și să efectueze cît mai multe aplicații practice.

Ing. EMIL LEMNARU

Se înscriu în întovărășirile agricole

Convinși că pe tarlalele unite se obțin recolte mult mai mari decît pe cele muncite de unul singur, 47 țărani muncitori din comuna Rediu, raionul Buhuși, s-au înscris în întovărășire, aducînd 51 de hectare.

De asemenea, 19 țărani muncitori din comuna Cîndești, același raion, au adus în întovărășire 14 hectare. Mulți dintre ei, ca, de pildă, Gh. Cojocaru, Alex. Maftei, Gh. Măinescu și alții s-au înscris cu tot pămîntul.

TACHE VASILACHE
corespondent

LECȚIE PRACTICĂ

Cînd însuși maistrul îți explică tainele conducerii tractorului, trebuie să fii cu adevărat mîndru și mai ales nu strică să-ți notezi explicațiile și îndrumările lui. In fotografie: maistrul Ion Stamate de la școala profesională de mecanici agricoli din comuna Ianca Sat, raionul Filimon Sîrbu, explicînd elevilor cum se conduce tractorul.

Grup social la S. M. T. Sărulești

S.M.T.-Sărulești din regiunea București a dat în folosință muncitorilor săi noi apartamente. In fotografie: grupul social al stațiunii.

O formă de organizare care n-a dat rezultatele scontate

Pînă în anul 1955—1956, Trusturile regionale Gostat au funcționat cu o formă organizatorică bazată pe un corp de îndrumători. Rezultatul? Intreaga muncă de îndrumare, control și evidență era dusă fragmentar, de către fiecare îndrumător pentru gospodăriile de care răspundea, conducerea Trustului neavînd posibilitatea să cunoască situația de ansamblu decît lunar, atunci cînd se centralizau datele. In asemenea situație era și firesc ca procesul de producție să sufere și gospodăriile să nu poată realiza progrese pe măsura condițiilor create de regimul nostru democrat-popular.

Dovedindu-se necorespunzătoare, această formă a fost părăsită, întreaga muncă a Trusturilor regionale Gostat reorganizîndu-se după principiul inginerilor principali pe problemă. Specializat în problemele unui sector de activitate (cultura grîului și a celorlalte păioase, cultura porumbului și a altor prășitoare, cultura plantelor tehnice, legumicultură, semințe, pomi-viticultură etc.) inginerul principal are competența să recomande linia tehnică de desfășurare a procesului de producție pe întreaga rețea de gospodării, să îndrume și să controleze executarea măsurilor întreprinse de Trust și Departament. Totodată, raportînd săptămînal realizările sau lipsurile din sectorul de care răspunde, el ajută conducerea Trustului să intervină la timp și eficace pentru îndreptarea situației. In acest fel, împreună cu celelalte servicii, inginerii principali contribuie la buna desfășurare a muncii de conducere a Trustului, la îndeplinirea și depășirea planurilor de producție ale gospodăriilor. Că este așa o dovedește saltul calitativ înregistrat în ultimii ani de gospodăriile agricole de stat în ceea ce privește sporirea producției agricole-marfă livrată statului, transformarea lor în unități puternice și rentabile.

Succesele dobîndite de gospodăriile

Cîteva observații privind folosirea dispecerilor în munca Trusturilor regionale Gostat

agricole de stat nu sînt însă la nivelul cerințelor economiei noastre naționale în plin avînt. Ele trebuie continuate și lărgite. De aceea, Departamentul Gostat inițiază an de an noi măsuri menite să contribuie la dezvoltarea și consolidarea unităților. Pe această linie se plasează și experimentarea în anul 1958, in cîteva Trusturi regionale Gostat, a metodei dispecerilor în munca de îndrumare și control. Și, pentru că a trecut un an, credem că nu este lipsit de importanță să arătăm pe scurt care este bilanțul activității acestor dispeceri în două din principalele Trusturi: Constanța și Timișoara. Aceasta, cu atît mai mult cu cît, așa cum reiese din concluziile la care au ajuns conducerile Trusturilor mai sus amintite, munca dispecerilor s-a dovedit a fi necorespunzătoare. De ce? Mai întîi, răspunzînd de 3—4 unități și avînd sediul permanent la una dintre ele, dispecerul s-a transformat treptat în al doilea director al acestei gospodării, apărînd nu interesele Trustului ci pe cele ale unității respective. De altfel, din lipsă de cadre, în regiunea Timișoara cîțiva dispeceri au fost numiți chiar dintre directorii unor gospodării. In al doilea rînd, fiind obligat să îndrume și să controleze munca în toate sectoarele de activitate ale unităților din raza lui de activitate (culturi de cîmp, zootehnie, viticultură, contabilitate etc.), dispecerul n-a mai avut competența necesară să ia cele mai potrivite măsuri pentru buna desfășurare a muncii. Din această cauză, din organ de îndrumare și control, el a ajuns un culegător de date statistice. Ba mai mult, fiind obligat să raporteze lunar Trustului situația din unitățile pe care le îndrumă, a devenit cu timpul doar un simplu curier. De asemenea, s-a dovedit că unii dispeceri au foarte mulți timpi morți, deoarece ei sînt obligați să stea 24 de zile pe lună în teren, chiar dacă prezența lor acolo nu este necesară. Prin aceasta s-a creat și o altă situație nefirească: unii dispeceri s-au suprapus conducerii gospodăriilor, împiedicînd inițiativa și operativitatea directorilor.

Serviciul contabilității din cadrul Trustului regional Gostat Constanța a făcut în primele două luni ale anului 1958 o experiență. Anume, a încercat colectarea și centralizarea situațiilor economico-financiare lunare din gospodării prin 6 îndrumători contabili stabiliți în 6 raioane. Crezînd mari greutăți în munca serviciului contabilității acest sistem de lucru a fost părăsit. In aceeași situație s-a aflat și conducerea Trustului mai tîrziu, cînd a transformat inginerii principali în dispeceri. Limitîndu-și activitatea la centralizarea și corectarea unor date culese din gospodării de 20 de dispeceri, precum și la întocmirea unor situații, preocuparea conducerii Trustului a trecut din sfera gîndirii, a concepției și analizei, în sfera acestor preocupări mici, de amănunt, care altă dată cădeau în sarcina serviciilor de producție. Dispecerii fiind aceea care decideau soarta planului de producție, conducerea Trustului a fost pusă în situația de a nu putea coordona procesul de producție și situația economico-financiară potrivit intereselor economice ale țării, interese concretizate în planurile anuale ale gospodăriilor. In sfîrșit, un alt aspect. Față de aceeași perioadă a anului trecut, prin folosirea dispecerilor cheltuielile de deplasare, poștă, telefon etc., au fost dublate în Trustul Timișoara și aproape triplate în Trustul Constanța.

Am redat pe scurt doar cîteva din problemele pe care le-a ridicat folosirea dispecerilor în munca Trusturilor regionale Gostat. Considerăm că e de datoria Departamentului Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să analizeze cu toată seriozitatea activitatea Trusturilor care au experimentat în acest an metoda dispecerilor în munca de conducere. Aceasta pentru a se putea lua de urgență măsurile ce se impun ca Trusturile regionale Gostat să-și poată desfășura activitatea pe viitor bazate pe o schemă organizatorică corespunzătoare intereselor economiei noastre naționale, interese care cer gospodăriilor agricole de stat să devină principalele furnizoare de cereale ale statului.

GH. LEOREANU

REZULTATELE POT FI ȘI MAI BUNE

Potrivit specificului local gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară au dezvoltat mult în ultima vreme sectorul zootehnic. Majoritatea acestor unități cresc astăzi animale de rasă de mare productivitate, de la care obțin anual însemnate cantități de carne, lapte, ouă, lînă etc.

Aplicînd în practică cele mai înaintate metode zootehnice, muncitorii, tehnicienii și inginerii care lucrează în aceste gospodării izbutesc să obțină an de an realizări frumoase. După cum era de așteptat ei au încheiat anul 1958 cu un bilanț pozitiv în sectorul zootehnic. Iată numai cîteva din rezultatele obținute în acest an: Planul global al producției de lapte de oaie a fost îndeplinit în procent de 111 la sută, iar cel de lînă în proporție de 102 la sută. Demn de amintit este faptul că în anul care s-a scurs în gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară a fost obținută și o reducere simțitoare a prețului de cost al unui kg. de lînă. Ca urmare a selecționării turmelor de oi și hrănirii lor raționale în tot timpul anului, la fiecare tonă de lînă s-a realizat în 1958 o economie de 7.600 lei. Nu mai puțin însemnate sînt rezultatele obținute în creșterea și îngrășarea porcilor. Planul la livrări de carne pe trust a fost îndeplinit anul trecut în procent de 101 la sută. Ca urmare a folosirii pe scară largă a metodelor noi (ca de exemplu hrănirea porcilor în automate), prețul de cost al cărnii de porc realizat anul trecut pe întregul trust la categoria porci grași, a fost cu mult mai ieftin decît în unele gospodării de stat cerealiere din regiunile Constanța, Galați etc. Putem aminti ca fruntașe gospodăriile agricole de stat Sîncrai și Sîngiorz, care au obținut în 1958 peste 3.000 litri lapte în medie pe cap de vacă furajată. La creșterea ovinelor s-a evidențiat gospodăria de stat Batoș. Realizări importante au obținut și gospodăriile de stat Reghin și Catalina, mai ales în sectorul taurin.

Din păcate astfel de rezultate nu au fost obținute și în celelalte gospodării de stat din cadrul trustului. Sînt unități, ca cele din Filiași, Vîrghiș, Lăzarea, unde au fost înregistrate anul trecut însemnate pierderi la tineretul animal și o sporire nejustificată a prețului de cost la lapte de vacă, carne de porc ouă etc.

Atenția cuvenită creșterii tineretului

Din constatările făcute pe teren, rezultă că unele gospodării de stat ca Virghiș, Filiași, Lăzarea etc., au avut anul trecut la tineretul porcin și ovin pierderi serioase. De bună seamă că la aceste pierderi a contribuit, pe lîngă adăposturile necorespunzătoare și proasta îngrijire a animalelor tinere. Pierderile la purcei s-au produs mai ales în timpul iernii ca urmare a hrănirii necorespunzătoare a scroafelor în perioada gestației și în timpul de după fătare; pe trust pierderile au ajuns la circa 10 la sută din totalul purceilor născuți. Pierderi mai însemnate au fost înregistrate la tineretul ovin, unde acestea se ridică la 17 la sută. Pe lîngă starea de întreținere rea a ovinelor adulte și a mieilor și furajarea nerațională, procentul mare de pierderi a fost determinat de îmbolnăvirea ovinelor de strongiloză. La unele gospodării, ca de exemplu la gospodăria de stat Lăzarea, pierderile la miei se datoresc atît lipsei de teren pășunabil, furajării defectuoase cît și aplicării tratamentelor corespunzătoare cu întîrziere.

Măsuri ce se impun

Planul de măsuri privind dezvoltarea șeptelului în următorii ani prevede ca gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară să aibă în 1960 cca. 5.500 capete bovine, din care 2.500 vaci și juninci, 7.200 porcine, din care 1.000 scroafe, 7.600 ovine și 12.000 păsări. Pentru a se asigura această dezvoltare a șeptelului este necesar să se acorde o atenție deosebită creșterii tineretului animal. Exemplul gospodăriei agricole de stat Sîncrai, unde tineretul bovin este crescut în mod rațional trebuie urmat de toate gospodăriile de stat din trust. Este știut că o creștere rațională a tineretului animal presupune în primul rînd asigurarea condițiilor de bază și anume: construirea de adăposturi corespunzătoare, îmbunătățirea bazei furajere, calificarea îngrijitorilor de animale, extinderea pe scară largă a metodelor înaintate în creșterea animalelor etc. In această privință se simte nevoia extinderii în anii viitori a lucrărilor de construcții zootehnice îndeosebi în gospodăriile: Reghin, Ozun, Cătălina, Sîncrai, Sîngiorz, unde animalele n-au adăposturi corespunzătoare. Lucrările de construcții zootehnice trebuie începute încă de pe acum, în așa fel că ele să se desfășoare în condiții mai bune ca anul trecut. Paralel cu aceasta, este necesar să se îmbunătățească și hrănirea animalelor și îndeosebi a tineretului bovin și porcin pentru a se evita pe viitor pierderile la aceste categorii de animale. O deosebită grijă trebuie acordată în această perioadă de timp calificării îngrijitorilor de animale. Este bine să se organizeze în lunile de iarnă cursuri de calificare pe brigăzi în cadrul fermelor zootehnice, care să cuprindă pe toți îngrijitorii de animale.

Pentru aplicarea la vreme a tratamentelor corespunzătoare combaterii strongilozei la ovine Direcția sanitar-veterinară din Departamentul Agriculturii are datoria să intervină la forurile în drept pentru a se asigura gospodăriilor agricole de stat din trustul regional Tg. Mureș cantitatea de un vagon de brichete antihelmintice ce se produc la salinele Cacica.

O grijă mai mare trebuie să dovedească conducerea trustului regional Gostat Tg. Mureș față de medicii și tehnicienii veterinari. Se simte nevoia asigurării unor condiții de lucru mai bune acestor cadre pentru ca toate posturile vacante în prezent să fie ocupate cu medici și tehnicieni bine pregătiți.

Luînd din vreme măsurile corespunzătoare, gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară vor putea să obțină în acest an succese și mai mari atît în sporirea numărului și productivității animalelor cît și în reducerea prețului de cost al produselor animaliere.

TRAIAN BILBIIE

CUM SE MIȘCĂ RACHETA COSMICĂ

ZBORUL RACHETEI

A. NIKOLAEV

Ca-ntotdeauna, visul nostru,
Pornește-n zbor nestăvilit.
Pe-ntinsul ocean albastru
Spre alba lună am pornit.

Racheta poartă, rubinie,
Pe pieptul ei, iubita stea.
Prin spații reci, prin veșnicie
Mereu mai sus, se-avîntă ea.

Bătrîna Lună vede-n zare
Racheta, oaspete drag,
Urcînd mai sus, mai sus,
Spre Soare
De pe-nsoritul ei meleag!

In romînește de
M. DJENTEMIROV

Niciodată omenirea nu va uita ziua de 2 ianuarie 1959. In ziua aceasta, pentru prima dată în istorie, în țara noastră a fost rezolvată cu succes problema înfrîngerii forței de gravitație a Pămîntului și a lansării unui corp ceresc artificial în spațiul interplanetar. Pentru a înțelege mai bine măreția acestei realizări a savanților, inginerilor și muncitorilor sovietici, trebuie să ne însușim, cît de sumar, această problemă pe care ei au rezolvat-o într-un mod atît de strălucit.

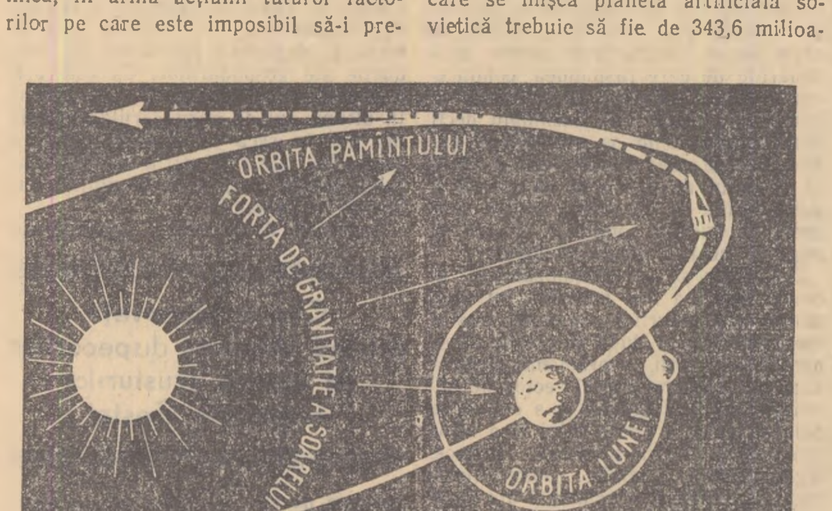
Multe secole la rînd oamenii au urmărit mișcarea Lunii în jurul Pămîntului, fără a ști însă de ce Luna se menține pe orbita ei. Numai în secolul al XVII-lea Newton a arătat că aceeași cauză silește piatra aruncată în sus să cadă înapoi pe pămînt, silește Luna să se miște în jurul Pămîntului, planetele în jurul Soarelui. Cauza aceasta o constituie forțele de gravitație. Apariția lor este explicată de legea gravitației universale: două părți materiale, oricare ar fi ele, se atrag cu o forță direct proporțională cu masa lor și invers proporțională cu pătratul distanței dintre ele.

In lumina acestei legi, rezolvarea problemei privitoare la acțiunea reciprocă dintre racheta trimisă și Pămînt, dă rezultate importante. Se constată că mișcarea rachetei sub influența forțelor de atracție, are loc în cazul acesta, neapărat pe una din traectorii — elipsă, circomferință, parabolă sau hiperbolă. Planul pe care se află aceste traectorii trece prin centrul Pămîntului, iar caracterul lor depinde de viteza și poziția rachetei în clipa lansării față de centrul Pămîntului.

Dacă viteza inițială e mică, racheta se va mișca pe elipsă și străbătînd o curbă nu prea mare se va izbi de pămînt. Tocmai așa se desfășoară zborul rachetelor balistice intercontinentale. Mărind viteza inițială, traectoria rachetei nu se va încrucișa cu Pămîntul ci va fi aproape de circomferință. Pentru aceasta, viteza trebuie să fie de 8 km. pe secundă. Racheta lansată cu o asemenea viteză nu va cădea pe Pămînt, ci devine însoțitorul lui. Viteza de 8 km. pe secundă poartă denumirea de primă viteză cosmică. Trebuie de subliniat că viteza aceasta este foarte mare și necesită eforturi uriașe. In practică este greu să-i dai rachetei în mod exact prima viteză cosmică. Se poate întîmpla ca erorile inevitabile să ducă la faptul că racheta va căpăta o viteză mai mică. Atunci ea va cădea pe Pămînt. De aceea, lansînd sateliți artificiali sovietici, acestora li se dădea o viteză inițială întrucîtva mai mare decît prima viteză cosmică.

Pe măsura accelerării vitezei inițiale a sputnicilor sau a rachetelor, orbitele lor se depărtează de circomferință și devin elipse tot mai alungite care nu se întretaie cu suprafața pămîntului. Există o viteză critică sub acțiunea căreia schimbările cantitative ale elipselor se transformă în schimbări calitative — în locul elipsei, traectoria rachetelor devine parabolă. Viteza corespunzătoare acestui moment se numește a doua viteză cosmică și este de 11,2 km pe secundă. In condițiile unei asemenea viteze, racheta nu se mai învîrtește în jurul Pămîntului, ci înfrînge forța lui de gravitație.

Intr-adevăr, în mod practic, pentru a asigura ieșirea rachetei din domeniul acțiunii forței de gravitație a Pămîntului, trebuie să i se dea o viteză inițială întrucîtva mai mare decît a doua viteză cosmică, ceea ce s-a și făcut la lansarea rachetei cosmice sovietice. Dacă viteza inițială ar fi fost exact egală cu a doua viteză cosmică, în urma acțiunii tuturor factorilor pe care este imposibil să-i prevezi exact, s-ar fi putut forma o orbită eliptică, iar racheta ar fi devenit un însoțitor al Pămîntului. Probabil, prin aceasta se explică insuccesul specialiștilor americani la trimiterea de rachete în direcția Lunei. Viteza lor inițială nu atingea a doua viteză cosmică: rachetele porneau pe o elipsă alungită față de Pămînt și atingînd cel mai îndepărtat punct al orbitei, cădeau înapoi.

Dacă viteza inițială este mai mare decît a doua viteză cosmică, racheta se va mișca pe o linie frîntă, denumită hiperbolă. Indepărtîndu-se la o distanță suficient de mare de Pămînt și Lună ea va zbura în spațiul interplanetar. Dacă în Univers ar exista numai Pămîntul și Luna, racheta, în felul acesta ar pleca în infinit. Asupra rachetei însă acționează forța de gravitație a Soarelui. Ea duce la aceea că racheta își schimbă traectoria.

Mai sus, am analizat problema pornind de la acțiunea reciprocă a două corpuri — racheta și Pămîntul. In realitate însă, în zborul cosmic asupra rachetei acționează forțele de gravitație ale pămîntului, Soarelui, Lunei și ale altor planete. Forța acțiunii reciproce dintre acestea și rachetă depinde de distanța dintre aceste corpuri și masa lor. In stadiul inițial al zborului, o mai mare influență asupra rachetei o exercită cîmpul de atracție al Pămîntului pentru înfrîngerea căreia trebuie dezvoltată a doua viteză cosmică, uriașă în ce privește dimensiunea ei. Cînd racheta trecea prin apropierea Lunei, gravitația acesteia bineînțeles a avut o oarecare însemnătate asupra traectoriei. Avînd însă în vedere marea distanță a rachetei de Lună, masa relativ mică și marea viteză a rachetei, această influență a devenit insuficientă pentru a schimba în mod esențial direcția zborului.

In prezent, asupra zborului rachetei, cea mai mare influență o exercită forța de gravitație a Soarelui. Dacă atracția Soarelui n-ar fi existat, racheta s-ar fi dus în nesfîrșitele spații ale Universului. Dar o asemenea atracție există. Sub influența ei, direcția zborului rachetei suferă schimbări; traectoria zborului ei devine o elipsă, apropiată de circomferință. Pe această orbită, al cărei plan corespunde doar aproximativ cu planul orbitei Pămîntului, racheta începe să se învîrtească. Ea devine, în felul acesta, un însoțitor al Soarelui, adică o mică planetă artificială. Calculele arată că cel mai mare diametru al orbitei pe care se mișcă planeta artificială sovietică trebuie să fie de 343,6 milioane km., iar perioada ei de rotație în jurul Soarelui va fi de aproape 15 luni.

Cînd a fost lansat primul însoțitor artificial sovietic al Pămîntului, întreaga omenire progresistă știa că în țara noastră vor fi creați și al doilea și al treilea însoțitor, deoarece știința și tehnica sovietică au ocupat locul de avangardă în cucerirea cosmosului. Lansarea rachetei cosmice este o nouă victorie în acest domeniu. După această victorie vor urma fără îndoială altele. Obținînd și a doua viteză cosmică, omul sovietic a trecut dincolo de zona forței de gravitație a Pămîntului. Există însă și a treia viteză cosmică. Problema ei se va pune atunci cînd în fața noastră se va ridica necesitatea înfrîngerii forței de gravitație a Soarelui. Despre această viteză a vorbit la timpul său K. E. Țiolkovski. Și dacă ar fi, mergînd pe urma fondatorului astronauticei, să privim în viitor, putem crede că și a treia viteză cosmică va fi atinsă, deoarece nu există granițe pentru mintea omenească, pentru știința înaintată.

Prof. B. ȘCIGOLEV
doctor în științele fizico-matematice

Vizita lui A. I. Mikoian în S.U.A.

Incepînd de la 4 ianuarie, A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., se află într-o vizită neoficială în Statele Unite ale Americii. Eminentul om de stat sovietic a sosit în această țară ca oaspete al ambasadorului U.R.S.S. în S.U.A. pentru a-și petrece aici o parte din concediul său de odihnă.

Opinia publică din SU.A. urmărește cu mult interes vizita înaltului oaspete. Presa acordă o mare atenție acestei vizite. Incă în primele zile ale sosirii lui A. I. Mikoian în S.U.A., ziarul „Journal of Commerce" scria într-un articol redacțional că „călătoria în țara noastră a d-lui Anastas Mikoian ar putea să constituie un punct de cotitură în războiul rece". In această ordine de idei, ziarul sublinia că tratative comerciale între cele două țări „ar putea prevesti o atmosferă politică mai prielnică în relațiile dintre Est și Vest".

Majoritatea ziarelor consideră vizita lui A. I. Mikoian în S.U.A. ca o posibilitate pentru îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite, îndeosebi ca o posibilitate a extinderii legăturilor comerciale dintre cele două țări.

La 5 ianuarie, A. I. Mikoian a avut o întrevedere de o oră și jumătate cu J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A., în cadrul căreia au fost discutate în linii generale o serie de probleme importante care interesează cele două țări. A doua zi, la 6 ianuarie, înaltul oaspete s-a întîlnit cu R. Nixon, vicepreședintele S.U.A. In cadrul convorbirii a avut loc de asemenea un schimb de păreri util și sincer cu privire la problemele internaționale, inclusiv problema Berlinului și problemele privind relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A.

Atît la Washington, cît și în celelalte localități vizitate cu prilejul călătoriei făcute în țară, A. I. Mikoian s-a întîlnit și a avut convorbiri cu oameni politici, cu conducători de sindicate, reprezentanți ai cercurilor de afaceri, cu lucrători din domeniul științei, muncitori, studenți, artiști. Inaltul oaspete și persoanele care-l însoțesc, au vizitat mari întreprinderi industriale, magazine, instituții de cultură și artă. Pretutindeni el a fost primit în mod călduros, cei prezenți manifestîndu-și interesul față de realitățile din U.R.S.S. și dorința ca relațiile dintre cele două țări să fie îmbunătățite.

„Plecînd în S.U.A., a spus A. I. Mikoian, răspunzînd la o întrebare în legătură cu primirea ce i s-a făcut în această țară, mă așteptam că primirea va fi bună, însă ea s-a dovedit a fi chiar mai bună decît am presupus. M-am întîlnit cu lideri americani și cu simpli muncitori și funcționari și trebuie să spun că am avut cu ei convorbiri rodnice... M-am convins, a continuat el apoi, răspunzînd la o altă întrebare, că oamenii voștri, și în special reprezentanții cercurilor de afaceri, manifestă dorința de a îmbunătăți relațiile cu noi. Nu mai vorbesc de popor. Poporul vostru, ca și poporul nostru, nu dorește războiul".

A. I. Mikoian își continuă călătoria în S.U.A. După cum s-a anunțat, la 17 ianuarie el va fi primit de președintele S.U.A., D. Eisenhower.

Calea spre unificarea pașnică a Germaniei și întărirea păcii

Cum era și firesc, noile propuneri sovietice în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania au fost primite de opinia publică din toate țările cu un deosebit interes. Toți cei preocupați de problema asigurării păcii și securității în Europa le sprijină cu însuflețire, deoarece ele reprezintă un program real și constructiv de rezolvare pașnică a problemei germane.

In R. D. Germană, întreaga populație salută și comentează cu adîncă satisfacție noul pas făcut de U.R.S.S. spre stabilirea unei păci trainice în Europa. „Atunci cînd Uniunea Sovietică a făcut propunerile cu privire la transformarea Berlinului de vest într-un oraș liber, demilitarizat — a spus lăcătușul Erich Schwartze în cursul unei discuții — domnii de la Bonn au țipat: „Noi vrem să rezolvăm nu numai problema Berlinului, ci problema întregii Germanii". Poftim, acum li s-a prezentat o propunere minunată care ajută la rezolvarea problemei Germaniei".

Făcîndu-se ecoul dorinței întregului popor german, guvernul R. D. Germane s-a declarat de acord cu proiectul sovietic al Tratatului de pace cu Germania. El l-a salutat apreciindu-l ca pe un act de excepțională importanță pentru poporul german.

In S.U.A., în Anglia și Franța, ca și în toate celalte țări ale lumii, oamenii care doresc sincer să fie pace în lume se pronunță pentru examinarea cu toată seriozitatea a acestor propuneri și pentru folosirea tratativelor în rezolvarea problemelor internaționale.

Punctul de vedere al poporului englez iubitor de pace este oglindit de cele scrise de ziarul „Daily Worker". Puterile occidentale, scrie ziarul, trebuie să dea un răspuns precis la propunerile guvernului sovietic. Ziarul cere tuturor forțelor progresiste din Anglia să lupte pentru convocarea cît mai grabnică a unei conferințe în problema germană.

Se manifestă însă și atitudini și se aud însă și voci care sînt în totală opoziție cu năzuințele popoarelor iubitoare de pace. Pe această linie continuă să meargă cu încăpățînare secretarul de stat al S.U.A., Dulles, care a declarat la o conferință de presă că respinge în mod categoric propunerile sovietice cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania. Legat prin mii de fire de cercurile imperialiste interesate în dezlănțuirea unui nou război, guvernul R. F. Germane s-a situat de asemenea pe o poziție de respingere a propunerilor sovietice. E o poziție care lovește încăodată în interesele vitale ale poporului german.

In vremurile noastre însă, ultimul cuvînt îl au forțele păcii care de la o zi la alta devin tot mai puternice. Iar aceste forțe cer cu tărie sporită ca puterile occidentale să renunțe la politica lor primejdioasă și să pășească pe calea spre pace pe care Uniunea Sovietică a arătat-o din nou, prin noile sale propuneri.

Mari demonstrații ale muncitorilor agricoli italieni

Sub lozinca „Să fie anulată hotărîrea nejustă a Tribunalului constituțional" zilele acestea în întreaga Italie au loc manifestații de masă ale oamenilor muncii care protestează împotriva abrogării de către Tribunalul constituțional a legii din 1947 cu privire la angajarea obligatorie la lucru în timp de iarnă de către proprietarii de pămînt a unui anumit număr de muncitori agricoli.

Problema folosirii brațelor de muncă în agricultură în perioada iernii a devenit de cîteva zile problema cea mai acută a țării întrucît hotărîrea Tribunalului constituțional a pus sub semnul întrebării existența a 2 milioane de muncitori agricoli a căror situație grea se agravează din cauza existenței în țară a unei armate permanente de șomeri de 1,5—2 milioane oameni.

Federația națională a muncitorilor agricoli a adresat ministrului Muncii, E. Vigorelli, cererea de a lua măsuri urgente pentru reglementarea acestei probleme. Tulburările muncitorilor agricoli au luat o deosebit de largă amploare în provincia Apulia. Demonstrații de protest împotriva hotărîrii Tribunalului constituțional au avut loc în provinciile Bari, Brindisi, Taranto și altele. In provincia Bari a avut loc greva a 40.000 de muncitori agricoli. In unele regiuni lupta muncitorilor agricoli pentru dreptul la muncă ia un caracter deosebit de acut. La Cerignola muncitorii agricoli au ocupat pămînturile contelui Parocelli, baronului Berlingueri și ale altor cinci moșieri. 300 de muncitori agricoli au împărțit pămîntul aparținînd baronului Manfredi.

Acțiunile comune ale oamenilor muncii au adus primele succese. La Cerignola proprietarii de pămînt s-au obligat să nu concedieze pe muncitorii permanenți și să angajeze la lucru noi muncitori.

Un colectiv sportiv fruntaș

„Siretul" comuna Lespezi

Situată pe malul Siretului, comuna Lespezi se bucură de un frumos prestigiu în raionul Pașcani, pentru frumoasa activitate culturală și sportivă care se desfășoară aici. Sportul a devenit un prieten foarte drag al locuitorilor din această comună. La meciurile de fotbal ce se dispută pe terenul sportiv, participă un număr foarte mare de țărani — care își încurajează cu multă pasiune echipa lor. De asemenea, la partidele pe care le susține în deplasare, echipa de fotbal din comună este însoțită de numeroși suporteri. Componenții echipei au ținut să răsplătească această simpatie de care se bucură în comună, printr-o frumoasă comportare, clasîndu-se pe primul loc în campionatul de toamnă al raionului Pașcani. Dar, în comuna Lespezi se mai practică cu multă pasiune și alte discipline sportive, ca oina, voleiul, șahul, tenisul de masă, ciclismul, tirul etc. Pasiunea pentru aceste frumoase sporturi le-a fost dezvoltată celor din Lespezi, în special după crearea colectivului sportiv teritorial „Siretul", înființat anul trecut și care numără în prezent 320 de membri înscriși în U.C.F.S., cu cotizațiile achitate la zi. Menționăm că pînă la sfîrșitul anului 1958, colectivul a avut în plan să înscrie 300 de membri. Deci, angajamentul a fost îndeplinit și depășit. La această acțiune s-au evidențiat tovarășii Nicolae Strachinaru, Constantin Tudoroaie, Ion Moglan și alții care au desfășurat o intensă activitate pe teren.

Desigur că, crearea colectivului „Siretul" a făcut ca activitatea sportivă din comuna Lespezi, să se dezvolte și să se desfășoare organizat, după un plan bine alcătuit, care a dat rezultate mulțumitoare. Astfel 110 membri ai colectivului sînt purtători ai insignei G.M.A. gradul I. La tir, 2 membri au obținut categoria a 2-a și 2 membri au categoria a 3-a. Apoi, membrii colectivului sportiv „Siretul" se pot mîndri cu succesul repurtat de echipa de oină, care a cucerit titlul de campioană a regiunii Iași, la Spartachiada de vară. De asemenea, echipa de volei, băieți, s-a clasat pe primul loc în faza regională a Spartachiadei, iar echipa de volei, fete, s-a clasat pe locul 2, la faza raională. Urmărind să angreneze pe toți membrii colectivului într-o activitate sportivă permanentă, s-a organizat, în toamnă un campionat de casă la diferite discipline, care s-a bucurat de un deosebit interes.

Consiliul colectivului s-a preocupat și de partea educativă a membrilor săi, organizînd conferințe și vizionări de filme cu teme culturale și sportive. Un număr de 70 de membri urmează cursurile de învățămînt politic. Pentru a strînge fonduri necesare activității sportive, membrii colectivului au organizat la căminul cultural, o serie de festivaluri artistice.

Recent U.C.F.S., regiunea Iași, apreciind frumoasa activitate a colectivului, l-a dotat cu mingi, tricouri, treninguri, bocanci etc.

Mai trebuie să arătăm că activitatea sportivă a membrilor colectivului „Siretul" este cunoscută și apreciată nu numai în comunele și satele din raionul Pașcani și regiunea Iași, ci și în comunele din celelalte regiuni, unde au fost invitați cu prilejul diferitelor manifestări sportive. Astfel, sportivii din comuna Lespezi, s-au deplasat în comuna Dolhasca, raionul Fălticeni, regiunea Suceava și la Tîrgu Neamț, unde au susținut o serie de întîlniri cu colectivele sportive locale.

La buna desfășurare a activității sportive din comuna Lespezi, un merit deosebit îl are și tov. Constantin Buiuc, directorul școlii din comună, care este și secretarul colectivului „Siretul".

Se desprinde astfel din cele relatate mai sus că colectivul sportiv „Siretul" desfășoară o frumoasă activitate, care poate fi dată ca exemplu pentru celelalte colective sportive din mediul sătesc.

M. LERESCU

INTR-UN SOVHOZ DIN R.S.S. MOLDOVENEASCA

TOATE RAMURILE RENTABILE

Stau de vorbă cu mulți dintre membrii colectivului de muncă din sovhozul Grătlești. Printre altele, îi întreb:

— Cum stați cu rentabilitatea? Aveți pierderi la vreuna din ramurile de activitate?

Toți mă privesc uimiți. Mintea lor nu poate să conceapă acest lucru.

— De ce pierderi și nu beneficii?

— Cine pe lumea asta poate trăi din pierderi?

— Noi sîntem muncitori și producem. Cine lucrează cu cap și cinstit, nu poate avea pierderi.

— Dacă toți am lucra în pierdere, cine ar suporta paguba?

— Sîntem datori să aducem beneficii și le aducem în fiecare an, au fost răspunsurile pe care le am primit.

Și constat mai apoi că tot ce mi s-a spus nu sînt vorbe goale. La sovhozul din Grătiești toate ramurile de activitate sînt rentabile. In anul 1957, potrivit planului, sovhozul trebuia să aducă statului un beneficiu net de 1.890.000 ruble. Datorită eforturilor de a obține producții mari și de a face economii, la sfîrșitul anului, a fost depusă la Banca de Stat, drept beneficiu, suma de 3.489.000 ruble, adică aproape de două ori mai mult decît fusese planificat.

Via (405 ha. din care o parte tînără, fără rod) a dat 1.980.000 litri de vin. Cele 600 ha. de pămînt arabil au dat în medie 2.800 kg. grîu și 3.900 kg. porumb boabe la hectar. Fiecare vacă furajată (în total 105 vaci), a dat, în medie, 4.512 litri de lapte pe an. Adică, la fiecare sută de hectare teren agricol, s-au obținut 27.800 litri lapte, costul unui litru revenind la 0,86 ruble.

Semion Marcovici Sendiriov directorul sovhozului îmi povestește că veniturile cele mai mari le-a adus, fără îndoială via. Deși tînără, în 1957, via a dat o recoltă de 8.900 kg. struguri în medie la hectar. Echipe ca ale lui Petru Popa și Feodora Volco au obținut în medie chiar 13.300 kg. struguri de masă la hectar, iar la Chasselas și Aligoté, cîte 12.000 kg.

Aceste succese se datoresc aplicării unei agrotehnici înaintate, străduințelor depuse de muncitori și specialiști.

— Incă din toamnă, după ce se culeg strugurii, noi începem pregătirea recoltei pentru anul viitor, îmi povestește mai apoi Petru Popa. Odată cu îngropatul viei, aplicăm și îngrășăminte. Din patru în patru ani, noi dăm cîte 40 tone de gunoi la hectar. In fiecare an, se adaugă apoi îngrășăminte minerale.

Vizităm fermele de vaci și de porci. Privim vacile mari, Roșii de stepă și Roșii letoniene. Mă interesez îndeaproape, dorind să cunosc procesul de producție, secretul obținerii unui preț de cost așa de scăzut la litrul de lapte.

— Noi dăm vacilor mari cantități de masă verde și insilozată în tot timpul anului, îmi spune directorul gospodăriei. Le-am asigurat în același timp concentratele necesare și le îngrijim rațional.

Mai departe îmi povestește că o condiție esențială în mărirea producției de lapte o constituie selecționarea continuă a vacilor. Fiecărei vițele, înainte de a fi trecută în lotul celor ce vor fi oprite pentru lapte sau în al celor care vor da carne, i se întocmește un registru genealogic. Cine e mama ei, cît lapte a dat mama pe an, cîți viței. Se notează, de asemenea, de ce boli a suferit mamă-sa, ce consecințe au avut asupra ei etc.

Acțiunea de selecție nu se oprește însă aici. Odată trecute în lotul viitoarelor vaci de lapte, vițelele primesc o îngrijire specială și sînt urmărite cu mare atenție, ținîndu-se seama cum se dezvoltă, ce însușiri au. Permanent, se urmărește, de asemenea, montarea vacilor care dau lapte mai mult, cu taurii cei mai buni. Paralel cu munca de îngrijire a vițelelor și de îmbunătățire a raselor de animale, în sovhozul Grătiești se duce o politică de severe economii. Muncitorii de aici sînt conștienți că trebuie să facă toate eforturile pentru a contribui la construirea comunismului în patria lor. Toate privirile lor sînt îndreptate spre producție: să dea cît mai multe produse, mai bune și mai ieftine.

Toți sînt mîndri de recoltele lor, de producțiile obținute, de ordinele și medaliile pe care le-au primit drept recompensă pentru munca lor avîntată. Desigur, eforturile lor nu se vor opri însă aici. Vor continua lupta pentru noi succese, ducînd astfel la îndeplinire sarcinile trasate de partid și dînd și ei o contribuție serioasă la cîștigarea întrecerii U.R.S.S. cu S.U.A. în domeniul agriculturii.

In ziua cînd îi vizitez eu, sovhozul are numai 105 vaci de lapte.

— In 1959 vom avea 150, îmi spune directorul. N-avem, în prezent, nici o pasăre, dar în anul 1959 vom avea 30.000 de rațe.

In ceea ce privește creșterea porcilor, sovhozul a obținut rezultate deosebit de îmbucurătoare. In anul 1957, au fost îngrășați și predați statului aproape 1.000 de porci în greutate totală de circa 80.000 kg. carne. Socotite la suprafața de teren, revin circa 13.000 kg. carne pentru fiecare 100 hectare de pămînt arabil. Datorită unei bune îngrijiri, a metodelor de creștere a porcilor, prețul de cost al unui kilogram de carne de porc a revenit la 5,50 ruble.

— Cum ați izbutit să reduceți prețul de cost? îl întreb încîntat de rezultatele obținute.

— Am îmbunătățit sistemul de hrănire. Le dăm multe nutrețuri însilozate și verdețuri înainte de a-i pune la îngrășat și avem grijă să le asigurăm toate substanțele de care are nevoie organismul.

— La ce vîrstă începeți să-i îngrășați?

— Cînd ajung la 5—6 luni îi punem la îngrășat, iar după încă 4 luni, îi facem de 120—140 kg. în medie fiecare.

In timp ce directorul vorbește, privesc linia de decovil, funicularele, jghiaburile și hrănitoarele automate. Directorul îmi spune că și mecanizarea procesului de muncă a înlesnit realizarea de mari economii, fapt ce a contribuit la reducerea prețului de cost. Trecem mai departe, în altă cocină. Cîteva scroafe mari stau lungite în boxe și gem ușor, sătule și mulțumite. In jurul lor, purcei dolofani. Unii sug, alții se joacă, alții dormitează. Mă interesez cîți purcei dau scroafele pe an și mi se răspunde:

— In anul 1957, am obținut, în medie, 20,8 purcei de la fiecare scroafă.

Intîrzii aproape o zi întreagă în acest sovhoz minunat. Au trecut numai 14 ani de cînd pămîntul de aci, pustiit de război, era ars ca o vatră și iată-l acum o adevărată grădină înfloritoare, o adevărată uzină agricolă. Toate acestea se datoresc orînduirii socialiste și muncii omului sovietic, crescut de partidul lui Lenin, conștient că tot ceea ce face e în folosul său și al întregului popor.

Se lasă seara. Pornim spre Chișinău. Lăsăm în urmă sovhozul luminat puternic de uzina electrică proprie. De departe, becurile se văd ca niște stele mari și roșii.

ȘERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60 10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".